

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 17.10.2007
KOM(2007) 602 endelig

2007/0223 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri

(forelagt af Kommissionen)

{SEK(2007) 1310}

{SEK(2007) 1312}

{SEK(2007) 1336}

BEGRUNDELSE

1) BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

- **Begrundelse og formål**

Forslagets generelle formål er at revurdere og øge EU's bidrag til kampen mod ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, således at der kan sættes mere effektivt ind mod denne internationale plage og dens miljømæssige, økonomiske og sociale følgevirkninger.

- **Generel baggrund**

Ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) er en af verdens alvorligste trusler mod bæredygtige fiskebestande og biodiversiteten i havet. Der er på internationalt plan bred enighed om, at dette problem er meget alvorligt, og at det er absolut påkrævet at træffe de nødvendige foranstaltninger, så det kan forebygges, afværges og standses. Denne enighed er kommet til udtryk i forskellige internationale instrumenter, først og fremmest i den frivillige internationale handlingsplan på området, som blev vedtaget i FAO-regi i 2001.

EU har nu i mere end 10 år deltaget i bekæmpelsen af IUU-fiskeri. EU's politik er siden 2002 blevet styret af sin egen handlingsplan. På det grundlag har EU været særdeles aktiv i de seneste år og på EU-plan, regionalt plan og internationalt plan agiteret for at få gennemført en ambitiøs politik for forebyggelse, afværgelse og standsning af IUU-fiskeri.

Den politik har ført til mærkbare fremskridt. Med oprettelsen af de nye regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, enten på EU's initiativ eller med stærk støtte fra EU, er det geografiske område med fangstpladser for højsøfiskeri, hvor der gælder internationale regler, vokset. Samtidig har de eksisterende regionale fiskeriforvaltningsorganisationer indført en række nye foranstaltninger, som har skærpet kontrollen på havet og i havnene og muliggjort bedre overvågning af handelsstrømmene. Opstilling af sortlister over IUU-fartøjer har ført til, at der er indført foranstaltninger, der skal afskrække de fartøjer, som det er påvist udøver ulovlige aktiviteter. I 2004 indledtes et nyt partnerskabsprincip i relationerne mellem EU og de udviklingslande, der er indgået bilaterale fiskeriaftaler med. En af hjørnestenene i disse partnerskaber er, at landenes forvaltnings- og kontrolkapacitet skal styrkes, og der er afsat betydelige EU-midler hertil. I mellemtiden har den reform af EU's fælles fiskeripolitik, der blev gennemført i 2002, skabt opmærksomhed om, at overholdelsen af de regler, der gælder for EU-fiskere og i EU-farvande, må forbedres.

Trods gode fremskridt er der ingen tvivl om, at IUU-fiskeri langt fra er udryddet. At denne praksis fortsætter trods både en EU-indsats og en international indsats, og at den har voldsomme miljømæssige og socioøkonomiske virkninger, betyder efter Kommissionens opfattelse, at EU bør reagere hurtigt og bestemt.

EU har en af verdens største fiskerflåder og er verdens tredjestørste fiskerimagt målt efter fangster. EU har også det største marked for fiskevarer og den største import af fiskevarer. Værdien af importerede fiskevarer i EU steg til næsten 14 mia. EUR i 2005. Dertil kommer, at EU-aktører menes at være blandt dem, der har mange fiskerfartøjer

registreret i stater med ikkeoverholdelsesflag.

EU har i overensstemmelse med sine internationale forpligtelser og sit overordnede mål, som er at forbedre forvaltningen og undgå overudnyttelse af naturressourcer (som fastsat i den EU-strategi for bæredygtig udvikling, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd i juni 2006), et særligt ansvar for at tage føringen i den internationale indsats i kampen mod IUU-fiskeri.

Efter Kommissionens opfattelse er tiden nu inde til at komplettere de eksisterende rammer, at gøre dem mere effektive og at fokusere på behovet for bedre håndhævelse og overholdelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

Under det nuværende system findes der nogle bestemmelser om IUU-fiskeri i EU-forskrifter om kontrol, inspektion og håndhævelse, som gælder inden for EU (især rådsforordning 2847/93 og rådsforordning 2371/2002) og i områder, hvor de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer har vedtaget regler (især rådsforordning 1936/2001 og 601/2004).

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

Forslaget tager sigte på den fælles fiskeripolitik generelle mål, som er "at sikre, at de levende akvatiske ressourcer udnyttes på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde", og bidrager mere generelt til den EU-strategi for bæredygtig udvikling, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd i juni 2006, via dets fokus på beskyttelse af naturressourcer. Det er også i overensstemmelse med de mål for fiskeriforvaltning, der blev sat på Verdenstopmødet for bæredygtig udvikling i 2002.

At tilstræbe en bedre forvaltning af havene er også et af de hovedprincipper, der ligger bag de aktuelle tanker om en fremtidig havpolitik for EU.

2) HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Høring af interesserede parter**

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

Der er fra januar til marts 2007 holdt en bredt anlagt høring med udgangspunkt i et offentligt dokument, som Kommissionens tjenestegrene har lagt offentligt frem på Kommissionens netsted. I høringspapiret, som DG for Fiskeri og Maritime Anliggender havde udarbejdet til at lede debatten, rummede en kortfattet analyse af problemet og var bygget op omkring følgende ni indsatsmuligheder: (1) skærpe kontrollen med, om tredjelandes fiskerifartøjers aktiviteter og deres fangster, der kommer ind i EU's fiskerihavne, er lovlige; (2) skærpe kontrollen med, om bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger er overholdt for så vidt angår fiskevarer, der importeres fra tredjelande i EU på anden måde end med fiskerifartøjer; (3) lukke EU-markedet af for IUU-fiskevarer; (4) gøre noget ved IUU-aktiviteter, som udføres af EU-statsborgere uden for EU's territorium; (5) skabe bedre retlige midler til at konstatere IUU-fiskerivirksomhed; (6) indføre en effektiv sanktionsordning med henblik på at

forebygge alvorlige overtrædelser af fiskeriforanstaltningerne; (7) skærpe indsatsen mod IUU-fiskeri inden for de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer; (8) støtte udviklingslandenes politik og midler i kampen mod IUU-fiskeri; (9) skabe større synergi inden for tilsyn, kontrol og overvågning.

Som opfølgning på høringen har Kommissionen afholdt talrige møder og modtaget mange skriftlige bidrag. Emnet blev drøftet på et uformelt møde blandt fiskeriministrene den 17. april 2007. Desuden vedtog Europa-Parlamentet en beslutning om emnet den 15. februar 2007.

Der er indkommet bidrag fra mange forskellige organer med tilknytning til fiskerisektoren, bl.a. Det Rådgivende Udvalg for Fiskerivarer og Akvakulturprodukter (ACFA), som omfatter de vigtigste aktører i fiskerisektoren på EU-plan, europæiske og nationale fiskerierorganisationer (Frankrig, Spanien, Grækenland), forarbejdningsindustrien, detailhandelen, banker og forbrugere, fagorganisationer, talrige NGO'er (med speciale i miljø- og udviklingssager), offentlige myndigheder i Tyskland, Det Forenede Kongerige, et medlem af et nationalt parlament (Nederlandene) samt offentlige myndigheder i Norge og Verdensbanken og et firma med speciale i sporbarhed.

Resumé af svarene og hvordan der er taget hensyn til dem

Der er kommet meget positive reaktioner på Kommissionens initiativ fra deltagerne i høringsprocessen. I næste alle bidragene har man understreget betimeligheden af at styrke EU's indsats på området. Generelt er de indsatsområder, der fremgår af Kommissionens høringspapir, anset for relevante.

På ét punkt var de interesserede parter dog uenige, nemlig initiativets dækningsområde. En del af fangstsektoren mente, at initiativet ikke burde gælde for EU's fiskerflåde, som er underkastet en streng kontrolordning og ikke kan anses for at drive IUU-fiskeri. De fleste respondenter støttede dog den tanke, at initiativet burde dække bredt og omfatte alle fiskerflåders aktiviteter (såvel i som uden for EU).

Nogle interessenter gav også udtryk for bekymring over de vanskeligheder, der kan opstå ved, at EU angriber problemet over en bank og ser bort fra de særlige kendetegn ved de fiskerier og regioner, der lider under IUU-fiskeri, og pålægger unødvendige nye begrænsninger. Det blev understreget, at EU bør koncentrere sin fremtidige indsats om de alvorligste overtrædelser af fiskerireglerne.

Nogle interessenter holdt stærkt på, at der bør gives høj prioritet til bedre gennemførelse af de gældende bestemmelser og kun tages nye lovgivningsinitiativer, hvor det er påkrævet.

Endnu en vigtig kommentar var en fremhævelse af, at handelsforanstaltninger kan få negative virkninger for udviklingslandene, og at der er behov for en grundig analyse af spørgsmålet.

Der blev foretaget en offentlig høring på internettet fra den 15.1.2007 til den 12.3.2007. Kommissionen modtog ca. 30 skriftlige indlæg. De kan læses på følgende netadresse:

http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/governance/consultations/consultation_150107_en.htm

Høringsprocessens resultater er sammenfattet i et dokument, der findes som bilag til konsekvensanalyserapporten til Kommissionens forslag.

- **Ekspertbistand**

Relevante videnskabelige områder/eksperter

Kommissionens tjenestegrene har benyttet ekspertbistand udefra til at støtte nogle af de elementer, der har relation til forslaget.

Formålet med specifik aftale nr. 36/2006 var at analysere Kommissionens påtænkte handelsforanstaltningers nytte og virkninger som instrument mod IUU-fiskeri. Specifik kontrakt nr. 5/2007 blev indgået for at tilvejebringe andre nødvendige eksterne elementer og input, som Kommissionen kunne gøre brug af ved den endelige udformning af konsekvensanalysen af foranstaltninger, der eventuelt kunne indgå i Kommissionens fremtidige forslag til bekæmpelse af IUU-fiskeri.

Metodevalg

De to specifikke aftaler blev indgået inden for de gældende rammekontrakter (FISH/2003/02 og FISH/2006/20) mellem Kommissionen og det eksterne konsulentfirma Océanic Développement.

Væsentligste organisationer/eksperter, der er blevet hørt

Det eksterne konsulentfirma *Océanic Développement*.

Sammendrag af rådgivning, der er modtaget og anvendt

Der blev ikke påpeget potentielt alvorlige risici med uoprettelige følger.

Den første undersøgelse giver oplysning om EU's aktuelle situation som den største aktør inden for handelen med fiskevarer, beskriver EU-markedets sårbarhed over for import af fiskevarer, der hidrører fra IUU-fiskeri, og analyserer, hvilke midler EU kan tage i brug for at bringe den import til ophør.

Den anden undersøgelse handler først og fremmest om de problemer, der opstår ved, at de sanktioner, som medlemsstaterne anvender i tilfælde af alvorlige overtrædelser af reglerne i den fælles fiskeripolitik, er utilstrækkelige. Den fremhæver også, at der er meget stor forskel på, hvor strenge sanktionerne er i de nationale lovgivninger, hvilket giver uens spilleregler på EU-plan og tilskynder til fortsættelse af ulovlig praksis.

Midler til at gøre eksperternes råd offentligt tilgængelige

Undersøgelserne bliver tilgængelige på DG Fiskeri og Maritime Anliggendes webside.

- **Konsekvensanalyse**

Kommissionen har udført en konsekvensanalyse af forslaget, som er mundet ud i en rapport, der bliver stillet til rådighed på det websted, der tilhører Europa-Kommissionens DG Fiskeri og Maritime Anliggender.

Følgende alternativer kom i betragtning:

- Bedre gennemførelse af de eksisterende bestemmelser i EU's egne farvande og løsning af problemerne udadtil ved en stramning af EU's politik mod IUU-fiskeri i multilaterale og bilaterale organer. Dette alternativ kræver ikke vedtagelse af ny lovgivning. Det vil imidlertid hverken give den fornødne respons på den nuværende akutte situation eller en løsning på de alvorligste af problemerne i det nuværende system, nemlig at EU's marked er sårbart over for import af IUU-varer, og at fiskeri fra fartøjer under ikkeoverholdelsesflag fortsætter. De to problemer kan kun løses ved hjælp af ny lovgivning. Dette alternativ vil blot betyde, at EU lægger større vægt på, at IUU-fiskeri skal bekæmpes, men ikke stiller midlerne dertil til rådighed. Der er reel risiko for, at det eneste resultat bliver erklæringer om god vilje, at der ikke finder væsentlige ændringer sted, og at den nuværende situation blot varer ved uforandret.

- Indførelse af en politik, der bygger på en vurdering af de enkelte tilfælde og dermed tilpasses til de særlige kendetegn ved forskellige fiskearter og områder, hvor der finder omfattende IUU-fiskeri sted. Dette alternativ skulle indebære en målrettet tilgang med fokus på IUU-fiskeriets mest mærkbare konsekvenser og føre til specifikke reaktioner, der afhænger af de særlige træk ved de pågældende bestande eller områder.

På grund af IUU-fænomenets foranderlige og lyssky karakter må man tvivle på, om dette alternativ er effektivt. Der er stor risiko for, at det byder på løsninger, der ikke længere passer til det faktiske problem, når de bliver vedtaget, og i den sidste ende ikke tjener deres formål. Det synes også vanskeligt at anvende denne metode på IUU-fiskeri i udviklingslandenes farvande. Dertil kommer, at alternativet ikke er uden omkostninger. Gennemførelsen vil give sig udslag i vedtagelse af et sæt retlige instrumenter, der er specifikt for hver enkelt situation. Omkostningerne til overholdelse vil også være høje og, hvad angår importcertificering, måske endda højere ved specifikke ordninger, der kun gælder for et begrænset antal arter, end ved en generel certificeringsordning, der gælder for import af alle fiskevarer.

- Iværksættelse af et nyt altomfattende initiativ, der gælder både i EU's farvande og udenfor, og som bygger på klare politiske principper og lovbestemmelser, der kompletterer de eksisterende rammer, sikrer bedre overholdelse af gældende regler og giver EU mulighed for ensidigt at træffe ambitiøse foranstaltninger, så EU kan opfylde sine internationale forpligtelser, når multilaterale foranstaltninger ikke giver et tilfredsstillende resultat. Dette alternativ kræver, at der vedtages et ambitiøst retligt instrument, der kan sættes ind mod de tre største problemer, EU står over for i IUU-sammenhæng, nemlig standse import af IUU-fiskevarer i EU, løse problemet med fiskerifartøjer, der fører ikkeoverholdelsesflag uden for EU's farvande, og forbedre overholdelsen af den fælles fiskeripolitik's regler i EU's farvande.

Gennemførelsen af dette alternativ vil være krævende og forudsætte betydelige forandringer. For det første forudsættes det, at EU vedtager et omfattende retligt instrument. Dernæst vil det give anledning til nye opgaver og omkostninger, som der imidlertid kan kompenseres for ved forskellige mekanismer og ledsageforanstaltninger. Omkostningerne forekommer at stå i forhold til det behov, der er for, at EU gør sin politik mod IUU-fiskeri betydeligt mere effektiv.

3) FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

- **Resumé af forslaget**

Forslaget bygger på princippet om, at en effektiv strategi mod IUU-fiskeri bør være fuldstændig og dække alle problemets facetter gennem hele forsyningskæden.

Forslaget etablerer et system, der skal standse import af fiskevarer, der hidrører fra IUU-fiskeri, i EU. Der skal til dette formål oprettes en certificeringsordning. Efter den ordning bliver import af alle fiskevarer (herunder forarbejdede produkter) i EU betinget af en certificering fra den pågældende flagstats side af, at de er fanget lovligt. Denne foranstaltning suppleres med bedre overvågning af landinger af tredjelands fiskerfartøjer i form af nye betingelser for adgang til EU's havne og for omladning.

I forslaget indgår også en række foranstaltninger, der skal afskrække fiskere fra at benytte sig af, at nogle stater ikke sørger for, at deres fiskerflåde overholder reglerne for forvaltning og bevarelse af fiskeressourcerne. I de tilfælde, hvor der ikke i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers regi kan findes en effektiv løsning, skal EU kunne pålægge og gennemføre sanktioner mod fiskerfartøjer og stater, der overtræder internationale forskrifter og undergraver fiskeressourcernes bæredygtighed.

Med forslaget bliver der ligeledes oprettet et system for harmonisering af de strengeste sanktioner, medlemsstaterne kan benytte i tilfælde af alvorlige overtrædelser af reglerne i den fælles fiskeripolitik. Endelig er der bestemmelser, som giver medlemsstaterne større medansvar for deres statsborgeres deltagelse i eller støtte til fiskeri uden for EU.

- **Retsgrundlag**

EF-traktatens artikel 37.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Forslaget falder ind under EF's enekompetence. Subsidiaritetsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende årsag(er):

Bekæmpelse af lyssky og ulovlige aktiviteter såsom IUU-fiskeri kræver, at de trufne foranstaltninger er på højde med de pågældende aktiviteter omfang og tilpasset deres karakter. Handlingsforslagene vil medføre nogle omkostninger for de økonomiske aktører og de nationale administrationer i EU's medlemsstater og tredjelændene. Det gælder især etablering af en certificeringsordning, der gælder for al import af fiskevarer i EU. De omkostninger skulle dog blive forholdsvis begrænsede og stort set blive opvejet af fordelene ved gennemførelse af foranstaltningerne.

Medlemsstaternes kontrolmyndigheder vil til udførelsen af deres opgaver få hjælp fra et nyoprettet alarmsystem, der udformes til at underrette dem om tvivl om, at produkter fra bestemte fartøjer, aktører eller stater overholder bevarelsesforanstaltningerne. Det

giver kontrolmyndighederne mulighed for at prioritere deres indsats og letter den arbejdsbyrde, som andre af forslagens foranstaltninger afføder. Kommissionens forslag til ny strategi over for IUU-fiskeri går også ind for en styrkelse af samarbejdet mellem kontrolmyndighederne; her skal EF-fiskerikontrolagenturet gå i spidsen og være med til at samle kontrolmidlerne i en fælles pulje og generelt gøre kontrolindsatsen i EU mere effektiv.

De ekstra kontrolkrav, der pålægges administrationer og aktører, skulle være tilstrækkelige til at sikre, at de pågældende foranstaltninger anvendes korrekt.

- **Reguleringsmiddel/-form**

Foreslået retsakt: forordning.

Andre midler ville ikke være hensigtsmæssige af følgende årsager:

Den fælles fiskeripolitik er et område, hvor EF har enekompetence. De regler, der vedtages på EU-niveau, bør være ensartede og bindende, så man undgår forskellige krav i forskellige medlemsstater. Det er derfor berettiget, at foranstaltningerne findes i et forordningsforslag.

4) BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen konsekvenser for Fællesskabets budget.

5) SUPPLERENDE OPLYSNINGER

- **Forenkling**

Forslaget indebærer en forenkling af forskrifterne.

Forslaget forenkler og forbedrer de rammer for kontrol, inspektion og håndhævelse, som følger af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers beslutninger. EU er medlem af en halv snes sådanne organisationer. Bestemmelserne kan variere betydeligt fra organisation til organisation. De er i dag gennemført i EU-retten ved en række rådsforordninger. Det rummer to vanskeligheder. For det første betyder omfanget af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers forskrifter og deres hyppige revision, at det ofte er vanskeligt at sikre gennemførelse i EU-retten i tide. For det andet skaber det usikkerhed blandt EU-aktørerne og medlemsstaterne, at der på én og samme tid findes en række regler med forskelligt retligt udspring.

Kommissionen foreslår derfor, at de vigtigste bestemmelser om kontrol, inspektion og håndhævelse, som de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer vedtager, gennemføres i EU-retten via forordningsforslaget. Forordningen kommer da til at indeholde de strengeste krav, der er vedtaget i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, EU er part i, som udvides til at gælde i alle de farvande, der henhører under en regional fiskeriforvaltningsorganisation. Det vil være med til at forenkle de rammer, der gælder for EU-aktørerne og de offentlige myndigheder, via en harmonisering af reglerne til de højeste gældende krav til kontrol, inspektion og håndhævelse.

- **Ophævelse af gældende retsfor skrifter**

Vedtagelse af forslaget vil indebære ophævelse af eksisterende lovgivning.

- **Forny et gennemgang/revision/udløbsklausul**

Forslaget indeholder en bestemmelse om revurdering.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet er kontraherende part i De Forenede Nationers havretskonvention, har ratificeret aftalen om gennemførelsen af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskearter (FN-aftale af 1995 om fiskebestande) og har godkendt aftalen om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav. I disse bestemmelser fastlægges bl.a. princippet om, at alle stater har pligt til at træffe passende foranstaltninger til at sikre, at de marine ressourcer forvaltes bæredygtigt, og til at samarbejde med hinanden i dette øjemed.
- (2) Formålet med den fælles fiskeripolitik som fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 er at sikre, at de levende akvatiske ressourcer udnyttes på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde.

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

- (3) Ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) er en af de alvorligste trusler mod bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer, og sådant fiskeri bringer selve grundlaget for den fælles fiskeripolitik og de internationale bestræbelser for at fremme bedre havforvaltning i fare. IUU-fiskeri er også en stor trussel mod den marine biodiversitet, og denne trussel må håndteres i overensstemmelse med målene opstillet i meddelelsen fra Kommissionen - "Stop for tab af biodiversitet inden 2010 - og fremover" (KOM(2006) 216).
- (4) Det Europæiske Fællesskab bør i tråd med sine internationale forpligtelser og på grund af problemets hastende karakter og omfang gøre en markant større indsats mod IUU-fiskeri og vedtage nye retsforordninger, der dækker alle aspekter af fænomenet.
- (5) I overensstemmelse med den internationale handlingsplan for at forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, som De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO) vedtog i 2001, betragtes fiskeri som ulovligt, urapporteret og ureguleret, når det opfylder følgende kriterier:
1. Ved ulovligt fiskeri forstås:
 - nationale eller udenlandske fartøjers fiskeri i farvande henhørende under en stats jurisdiktion uden tilladelse fra den pågældende stat eller i strid med dens love og administrative bestemmelser
 - fiskeri, der udøves af fartøjer, som er registreret i stater, der er parter i en relevant regional fiskeriforvaltningsorganisation, men hvor fartøjerne fisker i strid med de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som den pågældende organisation har vedtaget, og som er bindende for staterne, eller relevante internationale bestemmelser, eller
 - fiskeri i strid med nationale eller internationale forpligtelser, herunder fiskeri, der udøves af stater, som samarbejder med en relevant regional fiskeriforvaltningsorganisation.
 2. Ved urapporteret fiskeri forstås:
 - fiskeri, der ikke rapporteres eller fejlrapporteres til den relevante nationale myndighed, i strid med nationale love og administrative bestemmelser, eller
 - fiskeri, der udøves inden for en relevant regional fiskeriforvaltningsorganisations kompetenceområde, og som enten ikke rapporteres eller fejlrapporteres, i strid med den pågældende organisations rapporteringsprocedurer.
 3. Ved ureguleret fiskeri forstås:
 - fiskeri inden for en relevant regional fiskeriforvaltningsorganisations kompetenceområde, der udøves af statsløse fartøjer eller fartøjer, der er registreret i en stat, som ikke er part i den pågældende organisation, eller af en fiskerienhed på en måde, der ikke er forenelig med eller strider mod den pågældende organisations bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, eller

- fiskeri i områder eller efter fiskebestande, for hvilke der ikke er truffet bevarelses- eller forvaltningsforanstaltninger, og hvor sådant fiskeri udøves på en måde, der er uforenelig med det nationale ansvar for bevarelse af de levende marine ressourcer efter folkeretten.
- (6) Det Europæiske Fællesskabs bestræbelser bør primært koncentreres om de former for adfærd under definitionen af IUU-fiskeri, som giver de alvorligste skader på havmiljøet, fiskebestandes bæredygtighed og den socioøkonomiske situation for de fiskere, der overholder reglerne for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcer.
 - (7) I tråd med definitionen af IUU-fiskeri bør denne forordning også gælde for højsøfiskeri og fiskeri i marine farvande henhørende under kyststaters jurisdiktion eller højhedsområde, herunder marine farvande henhørende under EF-medlemsstaters jurisdiktion eller højhedsområde.
 - (8) For at håndtere de interne aspekter af IUU-fiskeri korrekt er det af afgørende betydning for Det Europæiske Fællesskab at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at den fælles fiskeripolitik's regler overholdes bedre. I afventning af en revision af Rådets forordning (EF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik bør der indsættes bestemmelser herom i nærværende forordning.
 - (9) I EF-bestemmelserne, især i afsnit II i forordning (EØF) nr. 2847/93, foreskrives der en omfattende ordning for overvågning af, om EF-fiskerfartøjernes fangster er lovlige. Den nuværende ordning for fiskevarer, der er fanget af tredjelandsfiskerfartøjer, og som importeres til Fællesskabet, sikrer ikke et tilstrækkeligt højt kontrolniveau. Denne svaghed giver udenlandske aktører, der udøver IUU-fiskeri, et kraftigt incitament til at afsætte deres varer i Fællesskabet og øge rentabiliteten af deres fiskeri. Fællesskabet har som verdens største marked for og importør af fiskevarer et særligt ansvar for sikre, at fiskevarer, der importeres til Fællesskabets område, ikke stammer fra IUU-fiskeri. Der bør derfor indføres en ny ordning for at sikre behørig kontrol af forsyningskæden for fiskevarer, der importeres til Fællesskabet.
 - (10) EF-bestemmelserne for adgang til EF-havne for fiskerfartøjer, der fører et tredjelands flag, bør skærpes for at sikre passende kontrol af lovligheden af de fiskevarer, som landes af fiskerfartøjer, der fører et tredjelands flag. Dette bør navnlig medføre, at fiskerfartøjer, der fører et tredjelands flag, kun har adgang til EF-havne, hvis de kan fremlægge nøjagtige oplysninger om deres fangsters lovlighed, idet sådanne oplysninger endvidere skal være valideret af flagstaten.
 - (11) Ved omladning på havet undgår de implicerede fartøjer behørig kontrol fra flag- eller kyststaterne, og sådan omladning er derfor en almindeligt anvendt metode for aktører, der udøver IUU-fiskeri, til at skjule, at deres fangster er ulovlige. Det er derfor berettiget, at Fællesskabet kun tillader omladning, hvis den finder sted i havne udpeget af medlemsstaterne, eller, når det drejer sig om omladning, hvori EF-fiskerfartøjer deltager, i EF-farvande eller i tredjelandshavne.
 - (12) Der bør fastsættes betingelser, procedurer og hyppighed for så vidt angår medlemsstaternes inspektion i havn af fiskerfartøjer, der fører et tredjelands flag.

- (13) Der bør indføres forbud mod import til Fællesskabet af fiskevarer, der stammer fra IUU-fiskeri. For at gøre et sådant forbud effektivt og sikre, at alle importerede varer er blevet fanget i overensstemmelse med internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger og i givet fald andre relevante bestemmelser for de berørte fiskerfartøjer, bør der indføres en certificeringsordning for al import af fiskevarer til Fællesskabet.
- (14) Fællesskabet tager i forbindelse med certificeringsordningens gennemførelse hensyn til udviklingslandenes kapacitetsproblemer.
- (15) Under en sådan ordning bør det være en forudsætning for at kunne importere fiskevarer til Fællesskabet, at der er udstedt en attest. En sådan attest bør indeholde oplysninger, der gør det muligt at godtgøre, at de pågældende varer er lovlige. Attesten bør valideres af flagstaten for det fiskerfartøj, der fangede de pågældende fisk, i tråd med flagstatens forpligtelser efter folkeretten til at sikre, at fartøjer, der fører dens flag, overholder de internationale bestemmelser for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcer.
- (16) Det er vigtigt, at denne certificeringsordning kommer til at gælde for al import af fiskevarer til Fællesskabet, herunder varer, der er transporteret eller forarbejdet i en anden stat end flagstaten, inden de ankommer til Fællesskabets område. Der bør derfor fastsættes særlige krav for sådanne varer, så det sikres, at de varer, der ankommer til Fællesskabets område, nu også er varer, hvis lovlighed er blevet valideret af flagstaten.
- (17) Certificeringsordningen bør også gælde for eksport af fangster, der skal forarbejdes og kommer fra fartøjer, der fører en medlemsstats flag.
- (18) De medlemsstater, som varerne efter planen skal importeres til, bør kunne verificere gyldigheden af de fangstattester, der ledsager partiet, og have ret til at afvise import, hvis fangsttestbetingelserne i denne forordning ikke er overholdt.
- (19) For at bistå medlemsstaternes kontrolmyndigheder med at overvåge lovligheden af fiskevarer, der importeres til Fællesskabet, og for at advare aktørerne i Fællesskabet bør der oprettes et EF-alarmsystem, via hvilket der kan formidles oplysninger, når der er begrundet tvivl om, at visse tredjelande ikke overholder de gældende bevarelses- og forvaltningsbestemmelser.
- (20) Det er vigtigt, at Fællesskabet vedtager afskrækkende foranstaltninger over for fiskerfartøjer, der udøver IUU-fiskeri, og hvis flagstat ikke griber behørigt ind over for sådant fiskeri.
- (21) I den forbindelse bør Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne, Fiskerikontrolagenturet, tredjelande og andre organer identificere fiskerfartøjer, der mistænkes at udøve IUU-fiskeri, og Kommissionen bør indhente oplysninger fra den kompetente flagstat om konstateringernes rigtighed.
- (22) For at lette undersøgelser i forbindelse med fiskerfartøjer, der formodes at have udøvet IUU-fiskeri, og forhindre fortsatte formodede overtrædelser bør medlemsstaterne fastsætte særlige kontrol- og inspektionskrav med hensyn til sådanne fartøjer.

- (23) Hvis de indhentede oplysninger giver tilstrækkeligt grundlag til at antage, at fiskerfartøjer har udøvet IUU-fiskeri, og hvis de kompetente flagstater ikke har grebet effektivt ind over for sådant fiskeri, bør Kommissionen opføre de pågældende fartøjer på en liste over IUU-fartøjer.
- (24) For at råde bod på flagstaters manglende evne til at gribe effektivt ind over for fiskerfartøjer, der fører deres flag, og som er opført på listen over IUU-fartøjer, og for at forhindre, at sådanne fartøjer fortsætter fiskeriet, bør medlemsstaterne træffe specifikke foranstaltninger over for sådanne fartøjer.
- (25) For at beskytte de rettigheder, som fartøjer opført på listen over IUU-fartøjer og deres flagstater har, bør proceduren for opførelse på listen give flagstaten og, hvor det er muligt, ejeren eller de driftsansvarlige mulighed for at blive hørt på hvert trin af proceduren, ligesom den bør åbne mulighed for, at et fartøj kan fjernes fra listen, når det ikke længere opfylder kriterierne for at være opført.
- (26) For at skabe en fælles ramme i Fællesskabet og undgå, at der oprettes en hel række af lister over fiskerfartøjer involveret i IUU-fiskeri, bør fiskerfartøjer, der er opført på de IUU-liste, som regionale fiskeriforvaltningsorganisationer har opstillet, automatisk også opføres på den tilsvarende liste opstillet af Kommissionen.
- (27) En af de vigtigste årsager til IUU-fiskeri er, at visse medlemsstater ikke opfylder de forpligtelser, som de som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat efter folkeretten har til at træffe passende foranstaltninger til at sikre, at deres fiskerfartøjer eller statsborgere overholder bestemmelserne for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcer, og Fællesskabet bør tage dette problem op.
- (28) I den forbindelse bør Fællesskabet, ud over de foranstaltninger, det har truffet på internationalt og regionalt plan, have ret til ud fra gennemsigtige, klare og objektive kriterier baseret på internationale normer at identificere ikke-samarbejdende stater, og, efter at have givet dem mulighed for at blive hørt, kunne træffe ikke-diskriminatoriske, legitime og relevante foranstaltninger, herunder handelsforanstaltninger, over for sådanne stater.
- (29) Det er vigtigt, at EF-statsborgere på effektiv vis afskrækkes fra at udøve eller støtte IUU-fiskeri, som udøves af fiskerfartøjer, der fører et tredjeland's flag, og som fisker uden for Fællesskabet. Selv om det primært er flagstatens ansvar, bør medlemsstaterne dog træffe fornødne foranstaltninger og samarbejde med andre medlemsstater og tredjelande om at identificere de statsborgere i deres lande, der udøver sådant fiskeri, sørge for, at de idømmes passende sanktioner, og kontrollere de aktiviteter, som deres statsborgere udøver sammen med tredjeland's fiskerfartøjer uden for Fællesskabet.
- (30) Det vedvarende store antal alvorlige overtrædelser af den fælles fiskeripolitik's regler, der begås i EF-farvande eller af EF-aktører, skyldes i vidt omfang, at de sanktioner, som medlemsstaterne efter deres nationale lovgivning idømmer ved alvorlig overtrædelse af disse regler, er for milde til at virke afskrækkende. Denne mangel udstilles yderligere af medlemsstaternes meget uens sanktionsniveau, som tilskynder kriminelle aktører til at udøve deres aktivitet i farvande eller områder i den medlemsstat, hvor sanktionerne er mildest. For at afhjælpe denne svaghed, som bygger på bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 2847/93 på dette felt, bør maksimumsniveauet for sanktioner ved alvorlig overtrædelse af den fælles

fiskeripolitikens regler afstemmes inden for Fællesskabet, ligesom der bør vedtages supplerende foranstaltninger.

- (31) Foruden de former for adfærd, der betragtes som en alvorlig overtrædelse af fiskeribestemmelserne, bør også kommercielle eller handelsmæssige aktiviteter i forbindelse med fiskevarer, der stammer fra IUU-fiskeri eller fiskerfartøjer, der er identificeret som IUU-fartøjer, betragtes som alvorlige overtrædelser, der kræver, at medlemsstaterne idømmer sanktioner.
- (32) Alvorlige overtrædelser af den fælles fiskeripolitikens regler bør straffes med effektive, afbalancerede og afskrækkende sanktioner, som også bør gælde for juridiske personer i hele Fællesskabet, idet sådanne overtrædelser i vid udstrækning begås i juridiske personers interesse eller for deres vindings skyld.
- (33) De bestemmelser for observation af fiskerfartøjer på havet, som visse regionale fiskeriforvaltningsorganisationer har vedtaget, bør gennemføres på en samordnet måde i Fællesskabet.
- (34) Det er vigtigt, at medlemsstater, Kommissionen og tredjelande samarbejder om at sikre, at IUU-fiskeri undersøges behørigt, og at foranstaltningerne fastsat i denne forordning kan anvendes. Der bør indføres en ordning med gensidig bistand for at fremme sådant samarbejde.
- (35) Efter proportionalitetsprincippet er det nødvendigt og hensigtsmæssigt, for at nå det grundlæggende mål, som er at standse IUU-fiskeri, at opstille regler for de foranstaltninger, der er fastsat ved denne forordning. Denne forordning går ikke længere end det, der er nødvendigt for at nå de opstillede mål, jf. traktatens artikel 5, stk. 3.
- (36) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.
- (37) Ifølge denne forordning er IUU-fiskeri en særlig alvorlig overtrædelse af gældende love og administrative bestemmelser, fordi det væsentligt underminerer mulighederne for at nå de overtrådte bestemmelses mål og bringer de berørte bestandes bæredygtighed eller havmiljøets bevarelse i fare. På grund af denne forordnings begrænsede anvendelsesområde bør dens gennemførelse baseres på og supplere anvendelsesområdet for Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93, hvorved der fastsættes rammebestemmelser for kontrol og overvågning af fiskeri under den fælles fiskeripolitik. Denne forordning styrker således bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2847/93 for så vidt angår inspektion af tredjelandsfartøjer i havn (artikel 28, litra e), f) og g)), som nu udgår og erstattes af den havneinspektionsordning, der fastsættes i kapitel II i nærværende forordning. Ved denne forordning fastsættes der i kapitel X desuden en sanktionsordning, der specifikt gælder for IUU-fiskeri. Sanktionsbestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2847/93 (artikel 31) forbliver således gældende for andre overtrædelser af den fælles fiskeripolitikens regler end dem, som nærværende forordning vedrører.

- (38) Beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger er underlagt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger, som ved anvendelsen af nærværende forordning gælder fuldt ud ved behandling af personoplysninger, især for så vidt angår den ret, som de personer, som de pågældende personoplysninger vedrører, har til adgang, berigtigelse, sletning eller spærring af personoplysninger og underretning af tredjemand, og derfor kommer denne forordning ikke nærmere ind på sådanne rettigheder.
- (39) Eftersom der træder nye bestemmelser i kraft på områder, der er omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1093/94, (EF) nr. 1447/1999, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004, bør disse forordninger helt eller delvis ophæves -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Kapitel I

Generelle bestemmelser

Artikel 1- Emne og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning oprettes der en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri).
2. I den forbindelse træffer hver medlemsstat efter EF-retten de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ordningen bliver effektiv. Medlemsstaterne stiller tilstrækkelige midler til rådighed for deres kompetente myndigheder, så disse myndigheder kan varetage deres opgaver som fastlagt i denne forordning.
3. Ordningen gælder for alt IUU-fiskeri og alle dertil knyttede aktiviteter, der udøves i områder eller havfarvande henhørende under medlemsstaternes jurisdiktion eller højhedsområde, eller af EF-fiskerfartøjer eller EF-statsborgere. Uden at tilsidesætte den berørte flagstats eller kyststats jurisdiktion gælder den også for alt IUU-fiskeri, der udøves af tredjelandsfartøjer på det åbne hav eller i farvande, der henhører under et tredjelands jurisdiktion.
4. EF-ordningen, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) gennemføres i samordning med Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik.

Artikel 2 - Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) "*fiskerfartøj*": ethvert fartøj, uanset størrelse, der anvendes til eller er beregnet til erhvervmæssig udnyttelse af fiskeressourcer, herunder hjælpefartøjer, transportfartøjer, fabriksfartøjer og fartøjer, der deltager i omladning

- b) "*fiskevare*": enhver vare, der er høstet i havet, og som henhører under kapitel 3 og toldposition nr. 1604 og 1605 i den kombinerede nomenklatur, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif
- c) "*bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger*": foranstaltninger, der har til formål at bevare én eller flere arter af levende marine ressourcer, og som vedtages og anvendes i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i folkeretten eller EF-retten
- d) "*omladning*": overførsel af en del af eller hele fangsten om bord på et fiskerfartøj til et andet fartøj
- e) "*import*": indførsel af uforarbejdede eller forarbejdede fiskevarer til Det Europæiske Fællesskabs område, herunder til omladning i havne på dets område
- f) "*eksport*": enhver transport af fiskevarer fanget af fartøjer, som fører en medlemsstats flag, til et tredjeland, herunder transport fra Det Europæiske Fællesskabs område, fra tredjelands eller fra fangstpladser til et tredjeland
- g) "*reeksport*": enhver transport fra Det Europæiske Fællesskabs område af uforarbejdede og forarbejdede fiskevarer, som tidligere er blevet importeret til Det Europæiske Fællesskabs område
- h) "*regional fiskeriforvaltningsorganisation*": en subregional eller regional organisation eller instans med kompetence efter folkeretten til at træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskearter, der findes i den del af det åbne hav, som efter konventionen eller aftalen om den pågældende organisations eller instans' oprettelse hører under dens ansvar
- i) "*kontraherende part*": en kontraherende part i en international konvention eller aftale om oprettelse af en regional fiskeriforvaltningsorganisation samt stater, enheder eller fiskerienheder, der samarbejder med en sådan organisation og har fået status som samarbejdende ikke-kontraherende part
- j) "*observation*": enhver observation af et fiskerfartøj, der opfylder ét eller flere af kriterierne omhandlet i artikel 3, foretaget af en medlemsstats fartøj, fly eller kompetent myndighed med for inspektion på havet eller af føreren af et EF-fiskerfartøj
- k) "*fællesfiskeri*": enhver fiskeriaktivitet mellem to eller flere fartøjer, hvor fangsten overføres fra ét fartøjs fiskeredskaber til et andet fartøj
- l) "*juridisk person*": enhver enhed, der har denne status efter gældende national lovgivning, med undtagelse af stater eller andre offentlige organer, der udøver offentlig myndighed, og offentlige organisationer.

Artikel 3 - Fiskerfartøjer, der udøver IUU-fiskeri

Et fiskerfartøj anses for at have udøvet IUU-fiskeri, hvis det godtgøres, at det i strid med de gældende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger i det område, hvor det har udøvet sådant fiskeri:

- a) har fisket uden gyldig licens, godkendelse eller tilladelse udstedt af flagstaten eller den relevante kyststat eller
- b) har foretaget alvorlige fejlregistreringer eller fejlrapporteringer af fangstdata eller fangstrelaterede data eller
- c) har fisket i et lukket område, i en lukket periode, uden at have en kvote, eller efter at have opbrugt sin kvote eller
- d) har fisket direkte efter en bestand, som der er indført fiskeristop eller fiskeriforbud for, eller
- e) har anvendt forbudte fiskeredskaber eller
- f) har forfalsket eller tilsløret fiskerfartøjets mærkning, identitet eller registrering eller
- g) har tilsløret, forfalsket eller tilintetgjort bevismateriale vedrørende undersøgelser eller
- h) har lagt hindringer i vejen for fiskerikontrollens arbejde med at kontrollere, om de gældende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger overholdes, og for observatørernes arbejde med at observere, om de gældende EF-bestemmelser overholdes, eller
- i) ikke har opfyldt de krav, der gælder med hensyn til fartøjsovervågningssystem (FOS), eller
- j) har fanget eller landet undermålsfisk eller
- k) har omladet eller deltaget i fællesfiskeri med andre fartøjer eller støttet eller forsynet sådanne fartøjer, som beviseligt har udøvet IUU-fiskeri efter denne forordning, især fartøjer opført på Det Europæiske Fællesskabs liste over IUU-fartøjer eller en regional fiskeriforvaltningsorganisations IUU-liste

eller:

- a) har fisket i en regional fiskeriforvaltningsorganisations område på en måde, der er uforenelig eller i strid med den pågældende organisations bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, og er registreret i et land, der ikke er part i organisationen, eller
- b) ikke har nogen nationalitet og derfor er et statsløst fartøj.

Kapitel II

Havnekontrol af tredjelandsfiskerfartøjer

AFDELING I - BETINGELSER FOR TREDJELANDSFISKERFARTØJERS ADGANG TIL HAVNE

Artikel 4 - Kontrolordning i havnestaten

1. I dette kapitel fastsættes der generelle regler og betingelser for opretholdelse af en effektiv kontrolordning i havnestaten for tredjelandsfiskerfartøjer, der anløber havne i medlemsstaterne, med henblik på at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri.
2. Undtagen i tilfælde af force majeure er adgang til medlemsstaternes havne, ydelse af havnetjenester, landing, omladning og forarbejdning om bord i sådanne havne forbudt for tredjelandsfiskerfartøjer, medmindre de opfylder de betingelser, der er fastsat i dette kapitel, og andre relevante bestemmelser i denne forordning.
3. Omladning mellem tredjelandsfiskerfartøjer eller mellem tredjelandsfiskerfartøjer og fartøjer, der fører en medlemsstats flag, er forbudt i EF-farvande og må kun foregå i havn, jf. bestemmelserne i dette kapitel.
4. Det er forbudt for fartøjer, der fører en medlemsstats flag, at omlade fangster fra tredjelandsfiskerfartøjer på havet uden for EF-farvande.

Artikel 5 - Udpegede havne

1. Medlemsstaterne udpeger et landingssted eller et sted tæt på kysten (udpegede havne), hvor landing eller omladning af fisk som omhandlet i stk. 2 er tilladt.
2. Adgang til havnetjenester og landing, omladning eller forarbejdning om bord må for tredjelandsfiskerfartøjers vedkommende kun finde sted i udpegede havne.
3. Medlemsstaterne sender senest den 15. januar hvert år Kommissionen en liste over udpegede havne. Eventuelle ændringer af listen meddeles Kommissionen mindst 15 dage før, de træder i kraft.
4. Kommissionen offentliggør listen over udpegede havne og eventuelle ændringer deraf i *Den Europæiske Unions Tidende* (C-udgaven) og på sit websted.

Artikel 6 - Forhåndsmeddelelse

1. Førerne af tredjelandsfiskerfartøjer eller deres repræsentanter skal mindst 72 timer før forventet ankomst i havn meddele de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvis havne eller landingssteder fartøjerne ønsker at benytte, følgende:
 - a) fartøjets identifikation
 - b) navnet på den udpegede bestemmelsehavn og anløbsformålet, fx landing, omladning, forarbejdning om bord eller adgang til tjenester
 - c) fiskeritilladelse
 - d) oplysninger om fangstrejse
 - e) forventet tidspunkt for ankomst i havn
 - f) ombordværende fangster
 - g) det eller de områder, hvor fangsterne blev taget, uanset om der er tale om EF's fiskerizone, områder henhørende under et tredjelands jurisdiktion eller højhedsområde eller det åbne hav.
2. Meddelelsen omhandlet i stk. 1 skal ledsages af en fangstattest valideret i overensstemmelse med kapitel III, hvis tredjelandsfiskerfartøjet har fiskevarer om bord. Bestemmelserne i artikel 14 om anerkendelse af fangstdokumenter eller havnestatskontrolformularer, der indgår i fangstdokumentation eller havnekontrolordninger vedtaget af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, finder tilsvarende anvendelse.
3. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 52 fritage visse kategorier af tredjelandsfiskerfartøjer for den forpligtelse omhandlet i stk. 1 i en begrænset periode, som kan forlænges, eller fastsætte en anden meddelelsesfrist under hensyntagen bl.a. til afstanden mellem fangstpladser, landingssteder og havne, hvor de pågældende fartøjer er registreret eller hjemmehørende.
4. Denne artikel anvendes, jf. dog eventuelle særbestemmelser i fiskeriaftaler indgået mellem Fællesskabet og tredjelande.

Artikel 7 - Tilladelse

1. Medlemsstaterne skal verificere rigtigheden af de oplysninger, som tredjelandsfiskerfartøjer sender i forhåndsmeddelelsen, jf. artikel 6, stk. 1, og af oplysningerne i fangstattesten, jf. artikel 6, stk. 2.
2. Tredjelandsfiskerfartøjer får kun tilladelse til at anløbe havn, hvis de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, er fuldstændige og er blevet verificeret på basis af de oplysninger, der forelå inden anløb af havn.

3. Tilladelse til landing, omladning eller forarbejdning om bord i havn gives, forudsat at de indsendte oplysninger er verificeret i henhold til stk. 1, og at der eventuelt er blevet foretaget inspektion i henhold til afdeling 2.
4. Uanset stk. 2 og 3 kan havnemedlemsstaten tillade havneanløb og hel eller delvis landing i tilfælde, hvor oplysningerne omhandlet i stk. 1 ikke er fuldstændige eller endnu ikke er verificeret, men oplagrer i så fald de pågældende fisk under de kompetente myndigheders kontrol. Fiskene frigives først til salg, overtagelse eller transport, når oplysningerne omhandlet i stk. 1 er modtaget, eller verifikationen er afsluttet. Hvis denne proces ikke er afsluttet senest 14 dage efter landing, kan medlemsstaten konfiskere og bortskaffe fiskene efter de nationale regler.

Artikel 8 - Registrering af landinger, omladninger og forarbejdning om bord

1. Medlemsstaterne sørger for at registrere al landing, omladning og forarbejdning om bord, som tredjelandsfiskerfartøjer foretager i deres havne.
2. Medlemsstaterne meddeler inden udgangen af den første måned i hvert kvartal elektronisk Kommissionen, hvor store mængder fisk tredjelandsfiskerfartøjer landede i deres havne i det foregående kvartal.

AFDELING 2 - HAVNEINSPEKTIONER

Artikel 9 - Generelle principper

1. Medlemsstater foretager hvert år inspektion i havn af mindst 15 % af tredjelandsfiskerfartøjers landinger, omladninger og forarbejdning om bord.
2. Følgende fiskerfartøjer inspiceres altid:
 - a) observerede fiskerfartøjer, jf. artikel 47
 - b) fiskerfartøjer rapporteret som led i en meddelelse under EF-alarmsystemet, jf. kapitel IV
 - c) fiskerfartøjer, der af Kommissionen er identificeret som fiskerfartøjer, der formodes at have udøvet IUU-fiskeri, jf. artikel 25
 - d) fiskerfartøjer på en liste over formodede IUU-fartøjer opstillet af en regional fiskeriforvaltningsorganisation og meddelt i overensstemmelse med artikel 29.
3. Inspektion af de fartøjer, der er omhandlet i stk. 2, omfatter fiskerfartøjets papirer, logbog, fiskeredskaber, ombordværende fangst og al andet bevismateriale, der måtte være relevant i forbindelse med dets formodede IUU-fiskeri. Inspektionsresultaterne sendes straks til Kommissionen eller til et organ udpeget af den.

Artikel 10 - Kontrollører

1. Medlemsstaterne udsteder et id-kort til hver kontrollør. Kontrollørerne medbringer og fremviser dette kort, når de inspicerer et fiskerfartøj.
2. Medlemsstaterne sikrer, at kontrollørerne udfører deres opgaver efter bestemmelserne i denne afdeling.

Artikel 11 – Inspektionsprocedure

1. Medlemsstaterne sørger for, at deres kontrollører:
 - a) foretager inspektionen således, at fartøjets aktiviteter forstyrres mindst muligt, og fiskens kvalitet ikke forringes
 - b) udarbejder en inspektionsrapport og sender den til deres myndigheder.
2. Kontrollører skal have mulighed for at undersøge alle fartøjets områder, dæk og rum, fangster (uforarbejdede såvel som forarbejdede), fiskeredskaber, udstyr og al relevant dokumentation, der skønnes nødvendig for at kontrollere, om de gældende love, administrative bestemmelser og internationale forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger, herunder logbog og ladelister, når det drejer sig om moderskibe eller transportfartøjer, er overholdt. Kontrollører skal også kunne stille spørgsmål til føreren eller en person udpeget af sidstnævnte.
3. Inspektioner skal omfatte overvågning af landing eller omladning i sin helhed og krydskontrol mellem de mængder pr. art, der er afgivet i forhåndsmeddelelsen om landing, og de mængder pr. art, der landes eller omlades.
4. Kontrollører underskriver deres rapport i overværelse af fartøjsføreren, der har ret til at komplettere rapporten eller lade den komplettere med alle oplysninger, som han finder relevante, og at underskrive den. Kontrolløren anfører i logbogen, at der er foretaget inspektion.

Artikel 12 - Procedure i tilfælde af overtrædelser

1. Hvis en kontrollør har begrundet mistanke om, at et fartøj har udøvet IUU-fiskeri efter kriterierne i artikel 3:
 - a) noterer han overtrædelserne i inspektionsrapporten
 - b) træffer han alle nødvendige foranstaltninger til at beskytte bevismaterialet i forbindelse med en sådan overtrædelse
 - c) sender han straks inspektionsrapporten til sine myndigheder.
2. Hvis resultaterne af inspektionen giver rimeligt bevis for, at et tredjelandsfiskerfartøj har udøvet IUU-fiskeri efter kriterierne i artikel 3, giver de kompetente myndigheder i havnemedlemsstaten ikke sådanne fartøjer lov til at lande, omlade eller forarbejde fangst om bord.

3. Inspektionsmedlemsstaten meddeler straks Kommissionen sin beslutning truffet efter stk. 2 om ikke at tillade landing, omladning eller forarbejdning om bord og sender samtidig den originale inspektionsrapport til Kommissionen eller et af Kommissionen udpeget organ, som straks videresender den til de kompetente myndigheder i det inspicerede fiskerfartøjs flagstat med kopi til donorfartøjernes flagstat eller flagstater, hvis det inspicerede fiskerfartøj har deltaget i omladning. En kopi af meddelelsen sendes i givet fald også til eksekutivsekretæren for den regionale fiskeriforvaltningsorganisation, i hvis kompetenceområde fangsten blev taget.
4. Havnemedlemsstaten samarbejder med flagstaten, når den undersøger den formodede overtrædelse, og idømmer i givet fald sanktioner efter nationale lovgivning. Hvis den formodede overtrædelse blev begået i et tredjelands farvande, samarbejder havnemedlemsstaten også med den pågældende kyststat.

Kapitel III

Betingelser for tredjelandsfiskevarers adgang til Fællesskabets område

Artikel 13 - Fangstatter

1. Import til Fællesskabet af fiskevarer, der stammer fra ulovligt, urapporteret eller ureguleret fiskeri, er forbudt.
2. For at gøre forbuddet i stk. 1 effektivt kan fiskevarer kun importeres til Fællesskabet, når de ledsages af en fangstatter, der er valideret og verificeret i overensstemmelse med denne forordning.
3. Fangstatten omhandlet i stk. 2 valideres af den stat, hvis flag det eller de fartøjer, der tog fangsterne, som fiskevarerne stammer fra, sejler under. Attesten anvendes til at bekræfte, at sådanne fangster er taget efter gældende love, administrative bestemmelser og internationale forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger.
4. Fangstatten skal indeholde alle oplysninger som specificeret i bilag I og være valideret af en offentlig myndighed i flagstaten med fornøden beføjelse til at bekræfte oplysningernes rigtighed.

Artikel 14 - Fangstdokumentationsordninger vedtaget og iværksat af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer

1. Fangstdokumenter og dertil knyttede dokumenter, der er valideret efter fangstdokumentationsordninger vedtaget af en regional fiskeriforvaltningsorganisation, og som af Kommissionen anerkendes som opfyldende betingelserne i denne forordning, godtages som fangstatter for varer af arter, for hvilke der er indført sådanne fangstdokumentationsordninger, og omfattes af de verificationskrav, der stilles til importmedlemsstaten efter artikel 17, og bestemmelserne om importafslag i artikel 18.

2. Stk. 1 anvendes, jf. dog gældende specifikke retsfor skrifter om indarbejdelse af sådanne fangstdokumentationsordninger i EF-retten.

Artikel 15 - Indirekte import af fiskevarer

1. Varer, der udgør et enkelt parti, og som transporteres gennem andre områder end flagstatens område og har været genstand for omladning, transit eller midlertidig oplagring i sådanne områder, kan kun importeres til Fællesskabet, hvis de ledsages af én eller flere fangstatter valideret af flagstaten, og forudsat at den aktør, der er ansvarlig for importen, for importmedlemsstatens myndigheder fremlægger behørigt bevis for, at varerne er forblevet under tilsyn af toldmyndighederne i omladnings-, transit- eller oplagingsstaten og dér ikke har undergået anden behandling end losning og lastning eller en eller anden form for behandling, der skal sikre, at deres tilstand ikke forringes. I den forbindelse fremlægges der verificerbart bevismateriale i form af:
- a) et gennemgående transportdokument, der dækker transporten fra flagstatens område gennem omladnings-, transit- eller oplagingsstaten eller
 - b) en attest fra de kompetente myndigheder i omladnings-, transit- eller oplagingsstaten, der indeholder:
 - (i) en nøjagtig beskrivelse af varerne
 - (ii) datoen for varernes losning og lastning samt i givet fald navnet på de anvendte fartøjer eller oplysning om de andre anvendte transportmidler, eller
 - c) en reeksportlicens, der er valideret efter en fangstdokumentationsordning vedtaget af en regional fiskeriforvaltningsorganisation, og som er godkendt med henblik på anvendelsen af denne forordning, jf. artikel 14, forudsat at omladnings-, transit- eller oplagingslandet har overholdt meddelelseskravene med hensyn til validering af reeksportlicenser.
2. Varer, der udgør et enkelt parti, og som er blevet forarbejdet i et andet område end flagstatens område, kan importeres til Fællesskabet, hvis de ledsages af den eller de fangstatter, der er valideret af flagstaten, for de fangster, der er blevet anvendt til fremstilling af de varer, som partiet består af, forudsat at den aktør, der er ansvarlig for importen, for importmedlemsstatens myndigheder fremlægger behørigt bevis for, at varerne er blevet fremstillet udelukkende af de fangster, der fremgår af fangstatten. I den forbindelse fremlægges der verificerbart bevismateriale i form af:
- a) en attest fra toldmyndighederne i forarbejdningslandet:
 - (i) der indeholder en nøjagtig beskrivelse af de uforarbejdede og forarbejdede varer og de respektive mængder
 - (ii) der bekræfter, at de forarbejdede varer udelukkende er fremstillet i forarbejdningslandet af de uforarbejdede varer, der fremgår af fangstatten eller fangstatterne, eller

- b) en reeksportlicens, der er valideret efter fangstdokumentationsordningen vedtaget af en regional fiskeriforvaltningsorganisation, og som er godkendt med henblik på anvendelsen af denne forordning, jf. artikel 14, forudsat at forarbejdningslandet har overholdt meddelelseskraevne med hensyn til validering af reeksportlicenser.

Artikel 16 - Eksport af fangster taget af fartøjer, der fører en medlemsstats flag

1. Fangster taget af fartøjer, der fører en medlemsstats flag, kan kun eksporteres, hvis de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten har valideret fangstattesten, jf. artikel 13, stk. 4.
2. Flagmedlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke myndigheder der er kompetente til at validere fangstattester som omhandlet i stk. 1.

Artikel 17 - Verifikation af fangstattester

1. Den validerede fangstattest sendes til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, som varen skal importeres til, senest 72 timer før det forventede tidspunkt for varens ankomst til det sted, hvor den skal indføres til Det Europæiske Fællesskabs område. Tidsfristen på 72 timer kan forkortes, hvis fiskevarer importeres til Fællesskabet via andre transportmidler end transport- eller fiskerifartøjer. Myndighederne verificerer rigtigheden af oplysningerne i fangstattesten.
2. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan foretage al kontrol, som de anser for nødvendig i forbindelse med anvendelsen af stk. 1, og under alle omstændigheder, når der er begrundet tvivl. Sådant kontrol kan navnlig bestå i undersøgelse af varerne, verifikation af meddelte data og af dokumenters eksistens og ægthed, undersøgelse af økonomiske aktørers regnskaber og andre dokumenter, inspektion af de transportmidler og oplagringssteder, der er anvendt i forbindelse med varerne, og officielle undersøgelser mv. foruden inspektion i havn af fiskerifartøjer, jf. kapitel II.
3. I følgende tilfælde er der begrundet tvivl efter stk. 2:
 - a) når medlemsstatens verifikationsmyndighed har grund til at betvivle ægtheden af selve fangstattesten eller den relevante flagstatsmyndigheds valideringsstempel eller underskrift
 - b) når medlemsstatens verifikationsmyndighed ligger inde med oplysninger, der rejser tvivl om, hvorvidt et fiskerifartøjs har overholdt gældende love, administrative bestemmelser eller bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, eller hvorvidt det har opfyldt andre krav i denne forordning
 - c) når fiskerifartøjer, fiskeriselskaber eller andre økonomiske aktører er rapporteret i forbindelse med formodet IUU-fiskeri, herunder fartøjer, der er rapporteret til en regional fiskeriforvaltningsorganisation i henhold til et instrument vedtaget af sådan organisation til opstilling af lister over fartøjer, der formodes at have udøvet ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri

- d) når flagstater eller reeksportstater er blevet rapporteret til en regional fiskeriforvaltningsorganisation i henhold til et instrument vedtaget af en sådan organisation med henblik på at træffe handelsforanstaltninger over for flagstater
 - e) når der er blevet offentliggjort en meddelelse under kapitel IV som led i EF-alarmsystemet.
4. Med henblik på verifikation kan medlemsstaternes kompetente myndigheder anmode om bistand fra de kompetente myndigheder i flagstaten eller i den stat, hvis myndigheder har valideret en reeksportattest, jf. artikel 15, stk. 1, litra c), eller artikel 15, stk. 2, litra b), idet der i så fald gælder følgende:
- a) I bistanndanmodningen anføres årsagerne til, at de kompetente myndigheder nærer begrundet tvivl om, at attesten og oplysningerne deri er gyldige, og/eller at varerne er i overensstemmelse med bevarelses- og forvaltningsforanstaltningerne. Til støtte for bistanndanmodningen medsendes en kopi af fangstattesten og enhver form for information eller dokumentation, der indikerer, at oplysningerne i attesten er urigtige. En sådan anmodning sendes straks til de kompetente myndigheder i flagstaten eller reeksportstaten.
 - b) Verifikationsproceduren afsluttes senest 15 dage efter datoen for verifikationsanmodningen. Hvis de kompetente myndigheder i den berørte flagstat ikke kan overholde fristen, kan verifikationsmyndighederne i medlemsstaten på anmodning af flagstaten eller reeksportstaten forlænge svarfristen med højst 15 dage.
5. Varernes frigivelse suspenderes, indtil resultaterne af undersøgelsen og verifikationsprocedurerne omhandlet i stk. 1-4 er afsluttet.
6. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke myndigheder der er kompetente til at verificere fangstattester som omhandlet i stk. 1.

Artikel 18 - Importafslag

1. De myndigheder i medlemsstaterne, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, skal afslå import af fiskevarer til Fællesskabet uden at anmode om yderligere bevismateriale eller sende en bistanndanmodning til flagstaten, hvis:
- a) aktøren ikke har kunnet fremlægge en fangstattest for de pågældende varer
 - b) importvarerne ikke er de samme som varerne anført i fangstattesten
 - c) fangstattesten ikke er valideret af den offentlige myndighed i flagstaten, der er omhandlet i artikel 13, stk. 3
 - d) fangstattesten ikke indeholder alle krævede oplysninger
 - e) aktøren ikke kan bevise, at fiskevarerne opfylder betingelserne i artikel 15, stk. 1 eller 2

- f) et fiskerfartøj, der i fangstattesten er anført som det fartøj, fangsterne stammer fra, står på en liste over IUU-fartøjer, jf. artikel 26 eller 29
 - g) fangstattesten er valideret af myndighederne i en flagstat, der er identificeret som en ikke-samarbejdende stat, jf. artikel 32.
2. De myndigheder i medlemsstaterne, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, skal afslå import af fiskevarer til Fællesskabet efter at have anmodet om bistand, jf. artikel 17, stk. 4, hvis:
- a) de har modtaget et svar, hvoraf det fremgår, at eksportøren ikke var berettiget til at anmode om validering af en fangstattest
 - b) de har modtaget et svar, ifølge hvilket varerne ikke overholder bevarelses- og forvaltningsforanstaltningerne eller andre betingelser fastsat i dette kapitel
 - c) de ikke har modtaget noget svar inden for den fastsatte frist
 - d) de har modtaget et ufuldstændigt svar på de spørgsmål, der blev stillet i anmodningen.
3. Hvis import af fiskevarer afslås, jf. stk. 1 og 2, kan medlemsstaterne konfiskere og bortskaffe varerne efter de nationale regler.
4. Enhver person kan klage over de kompetente myndigheders afgørelser, jf. stk. 1 eller 2, hvis de berører den pågældende direkte og individuelt. Med hensyn til klageret gælder bestemmelserne i den pågældende medlemsstat.
5. Myndighederne i medlemsstaterne meddeler importafslag til flagstaten og i givet fald den stat, hvis myndigheder har valideret en reeksportlicens, jf. artikel 15. Der sendes en kopi af meddelelsen til Kommissionen.

Artikel 19 - Meddelelser fra flagstaten og revisions- og samarbejdsaftaler

1. Ved anvendelsen af denne forordning er det en forudsætning for godkendelse af fangstattester valideret af en given flagstat, at den pågældende flagstat har sendt Kommissionen en meddelelse om:
- a) at den har iværksat nationale ordninger for gennemførelse, kontrol og håndhævelse af love, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som dens fiskerfartøjer skal overholde
 - b) at dens offentlige myndigheder er bemyndiget til at attestere rigtigheden af oplysningerne i fangstattesterne og til at verificere sådanne attester på anmodning af medlemsstaterne. Meddelelsen skal også indeholde de nødvendige oplysninger til identifikation af de pågældende myndigheder.

2. Kommissionen indgår eventuelt aftaler med flagstater om administrativt samarbejde for at sådanne stater lettere kan opfylde formaliteterne i forbindelse med fiskerfartøjers adgang til havne, import af fiskevarer til Fællesskabet og verifikationskravene i denne forordning. Sådanne aftaler skal skabe en ramme for informationsudveksling og gensidig bistand samt for Kommissionens revision på alle områder, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde. Det er dog ikke en forudsætning for at anvende dette kapitel på import af fangster taget af fartøjer fra en hvilken som helst stat, at der er indgået en samarbejdsaftale.
3. De oplysninger, der skal gives i meddelelsen omhandlet i stk. 1, og principperne for og de nærmere enkeltheder i aftalerne om administrativt samarbejde er fastsat i bilag III til denne forordning.
4. Kommissionen underretter flagstaten, når den har modtaget meddelelsen i henhold til stk. 1. Hvis flagstaten ikke har givet Kommissionen alle oplysninger omhandlet i stk. 1, meddeler Kommissionen flagstaten, hvilke oplysninger der mangler, og anmoder den om at sende en ny meddelelse.

Artikel 20 - Reeksport

1. Tilladelse til reeksport af varer, der er importeret i henhold til en fangstattest i overensstemmelse med dette kapitel, gives efter anmodning fra reeksportøren ved, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, som varerne skal reeksporteres fra, validerer en reeksportlicens.
2. Reeksportlicenser skal indeholde alle oplysninger, der kræves i formularen i bilag II, og skal ledsages af en kopi af de fangstattester, der er blevet godkendt for import af varerne.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke myndigheder der er kompetente til at validere og verificere reeksportlicenser.

Artikel 21 - Registrering og informationsspredning

1. Kommissionen fører et register over stater og kompetente myndigheder, der er meddelt i overensstemmelse med dette kapitel, idet følgende registreres deri:
 - a) medlemsstater, der har meddelt, hvilke kompetente myndigheder der skal validere og verificere fangstattester og reeksportlicenser, jf. henholdsvis artikel 16, stk. 2, artikel 17, stk. 6, og artikel 20, stk. 3, i denne forordning
 - b) flagstater, fra hvilke Kommissionen har modtaget meddelelse, jf. artikel 19, stk. 1, med angivelse af med hvilke der er indgået en aftale om administrativt samarbejde, jf. artikel 19, stk. 2.

2. Kommissionen offentliggør på sit websted og i *Den Europæiske Unions Tidende* (C-udgaven) en liste over stater og disses relevante nationale myndigheder som omhandlet i stk. 1 og ajourfører regelmæssigt disse oplysninger. Kommissionen meddeler de nærmere oplysninger om de myndigheder i flagstaterne, som det påhviler at validere og verificere fangstattester, til de nationale myndigheder i de medlemsstater, der er ansvarlige for at verificere fangstattester.
3. Kommissionen offentliggør på sit websted og i *Den Europæiske Unions Tidende* (C-udgaven) en liste over de fangstdokumentationsordninger, der er godkendt efter artikel 14, og ajourfører den regelmæssigt.

Kapitel IV

EF-alarmsystem

Artikel 22 - Alarmmeddelelser

1. Hvis oplysninger indhentet efter kapitel II, III, V, VI, VII, VIII, X eller XII skaber begrundet tvivl om, hvorvidt gældende love, administrative bestemmelser eller internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger er blevet overholdt, for så vidt angår fiskerfartøjer eller fiskevarer fra visse tredjelande, offentliggør Kommissionen på sit websted og i *Den europæiske Unions Tidende* (C-udgaven) en alarmmeddelelse for at advare aktører og sikre, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger over for de berørte tredjelande i overensstemmelse med dette kapitel.
2. Kommissionen meddeler straks disse oplysninger til medlemsstaternes myndigheder og til den berørte flagstat og i givet fald reeksportstaten.

Artikel 23 - Foranstaltninger efter udsendelse af alarmmeddelelse

1. Efter modtagelse af oplysningerne omhandlet i artikel 22, stk. 2, skal medlemsstaterne:
 - a) identificere de tidligere importerede partier fiskevarer, der falder ind under anvendelsesområdet for meddelelsen til aktører, og verificere fangstattesten og i givet fald reeksportlicensen, jf. artikel 17 og 20
 - b) verificere fangstattesten og i givet fald reeksportlicensen, jf. artikel 17 og 20, for så vidt angår alle partier fiskevarer til import, der falder ind under meddelelsens anvendelsesområde
 - c) identificere alle tidligere bevægelser for fiskerfartøjer, der falder ind under meddelelsens anvendelsesområde, og foretage behørig verifikation, herunder verifikation af tidligere fremsendte fangstattester
 - d) i overensstemmelse med international ret underkaste fiskerfartøjer, der falder ind under meddelelsens anvendelsesområde, undersøgelser og kontrol eller inspektion på havet, i havne eller på andre landingssteder i fornødent omfang.

2. Medlemsstater underretter Kommissionen om resultaterne af deres verifikation og verifikationsanmodninger samt om, hvilke foranstaltninger de har truffet i de tilfælde, hvor gældende love, retsfor skrifter eller internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger ikke er blevet overholdt.
3. Hvis Kommissionen på baggrund af resultaterne af verifikationer efter stk. 1 fastslår, at der ikke længere er begrundet tvivl, foretager den straks følgende:
 - a) offentliggør på sit websted og i *Den europæiske Unions Tidende* (C-udgaven) en meddelelse herom, der annullerer den tidligere meddelelse
 - b) underretter flagstaten og i givet fald reeksportstaten om annulleringen
 - c) underretter medlemsstaterne ad de rette kanaler.
4. Hvis Kommissionen på baggrund af resultaterne af undersøgelser, inspektioner og verifikationer efter stk. 1 fastslår, at der fortsat er begrundet tvivl, foretager den straks følgende:
 - a) ajourfører meddelelsen til aktører ved at offentliggøre en ny meddelelse på sit websted og i *Den europæiske Unions Tidende* (C-udgaven)
 - b) underretter flagstaten og i givet fald reeksportstaten
 - c) underretter medlemsstaterne herom ad de rette kanaler
 - d) forelægger i givet fald sagen for den regionale fiskeriforvaltningsorganisation, hvis bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger måtte være blevet overtrådt.
5. Hvis Kommissionen på baggrund af resultaterne af undersøgelser, inspektioner og verifikationer efter stk. 1 fastslår, at der er tilstrækkeligt grundlag til at antage, at de konstaterede kendsgerninger kan betragtes som manglende overholdelse af gældende love, administrative bestemmelser eller internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, foretager den straks følgende:
 - a) offentliggør en ny meddelelse til aktører på sit websted og i *Den europæiske Unions Tidende* (C-udgaven) for at informere dem om konstateringerne
 - b) underretter flagstaten og træffer passende efter kapitel V og VI
 - c) underretter i givet fald reeksportstaten
 - d) underretter medlemsstaterne ad de rette kanaler
 - e) forelægger i givet fald sagen for den regionale fiskeriforvaltningsorganisation, hvis bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger måtte være blevet overtrådt.

Kapitel V

Identifikation af fartøjer, der udøver IUU-fiskeri

Artikel 24 - Påstået IUU-fiskeri

1. Kommissionen eller et organ udpeget af denne indsamler og analyserer alle oplysninger om IUU-fiskeri:
 - a) indhentet efter kapitel II, III, IV, VIII, X og XII eller
 - b) i givet fald alle andre oplysninger såsom:
 - fangstdata
 - handelsoplysninger fra nationale statistikker og andre pålidelige kilder
 - fartøjsregistre og -databaser
 - regionale fiskeriforvaltningsorganisationers programmer for fangstdokumentation eller statistisk materiale
 - meddelelser om observationer eller andre aktiviteter i forbindelse med formodede IUU-fartøjer og lister over IUU-fartøjer meddelt eller opstillet af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer
 - alle andre relevante oplysninger indhentet bl.a. i havne og på fangstpladser.
2. Medlemsstaterne sender systematisk Kommissionen alle yderligere oplysninger, der måtte være relevante for opstillingen af EF-listen over IUU-fartøjer. Kommissionen eller et organ udpeget af denne formidler oplysningerne og alt bevismateriale til medlemsstaterne og de berørte flagstater.
3. Kommissionen eller et organ udpeget af denne fører et dossier for hvert fartøj, som påstås at have udøvet IUU-fiskeri, og dette dossier ajourføres, efterhånden som der kommer nye oplysninger frem.

Artikel 25 - Formodet IUU-fiskeri

1. Kommissionen identificerer de fartøjer, om hvilke der efter artikel 24 foreligger tilstrækkelige oplysninger til at formode, at de udøver IUU-fiskeri, hvilket berettiger, at der foretages en officiel undersøgelse sammen med den berørte flagstat.
2. Kommissionen sender en meddelelse til de flagstater, hvis fartøjer er identificeret efter stk. 1, sammen med en officiel anmodning om, at der indledes en undersøgelse af påstået IUU-fiskeri udøvet af fartøjer, der fører deres flag. Meddelelsen skal:

- a) indeholde en officiel anmodning til flagstaten om, at den træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at undersøge det påståede IUU-fiskeri, og at den umiddelbart formidler resultaterne af en sådan undersøgelse til Kommissionen
 - b) indeholde en officiel anmodning til flagstaten om, at den straks håndhæver bestemmelserne, hvis påstanden om, at det pågældende fiskerfartøj har været involveret i IUU-fiskeri, viser sig at være begrundet, og at den underretter Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet
 - c) underrette fartøjernes ejer eller i givet fald driftsansvarlige om, hvilke konsekvenser det kan få, hvis fartøjet kommer på EF-listen over IUU-fartøjer, jf. artikel 36. Flagstater anmodes også om at sende Kommissionen oplysninger om fartøjernes ejere eller i givet fald driftsansvarlige, så det sikres, at sådanne personer om nødvendigt kan høres, jf. artikel 26, stk. 3.
3. Kommissionen formidler oplysningerne om fartøjers formodede IUU-fiskeri til alle medlemsstater for at lette gennemførelsen af systematisk kontrol i havn af sådanne fartøjer, jf. artikel 9, stk. 2, litra c).

Artikel 26 - Opstilling af en EF-liste over IUU-fartøjer

1. Kommissionen opstiller en EF-liste over IUU-fartøjer. På listen opføres de fartøjer, for hvilke det, foruden foranstaltningerne truffet over for dem efter artikel 24 og 25, på baggrund af oplysninger indhentet i henhold til denne forordning fastslås, at de udøver IUU-fiskeri, og hvis flagstater ikke har truffet effektive foranstaltninger over for sådant fiskeri.
2. Kommissionen anmoder flagstater, der har fartøjer opført på EF-listen over IUU-fartøjer, om:
 - a) at underrette ejerne af fartøjerne om, at deres fartøjer er blevet opført på EF-listen over IUU-fartøjer, hvorfor de er blevet opført, og hvilke konsekvenser det har at stå på listen, jf. artikel 36
 - b) at træffe de fornødne foranstaltninger til at standse sådant IUU-fiskeri, herunder om nødvendigt at inddrage sådanne fartøjers registrering eller fiskerilicens, og at meddele Kommissionen, hvilke foranstaltninger de har truffet.
3. Inden et fartøj opføres på EF-listen over IUU-fartøjer, fremlægger Kommissionen for det pågældende fartøjs ejer eller i givet fald driftsansvarlige alt materiale til underbygning af mistanken om, at fartøjet har udøvet IUU-fiskeri, og giver ejeren eller i givet fald den driftsansvarlige mulighed for at blive hørt.
4. Hvis det besluttes, at et fartøj skal opføres på EF-listen over IUU-fartøjer, meddeler Kommissionen, at og hvorfor der er truffet en sådan beslutning, til fartøjets ejer eller i givet fald driftsansvarlige.

5. De forpligtelser, som påhviler Kommissionen efter stk. 3 og 4, gælder, uden at det tilsidesætter flagstatens overordnede ansvar for fartøjet, idet det dog er en forudsætning, at Kommissionen har de relevante oplysninger om fartøjejerens eller den driftsansvarliges identitet.

Artikel 27 - Fjernelse af fartøjer fra EF-listen over IUU-fartøjer

1. Kommissionen fjerner et fartøj fra EF-listen over IUU-fartøjer, hvis fartøjets flagstat godtgør:
 - a) at fartøjet ikke har udøvet det IUU-fiskeri, som var årsag til, at det kom på listen, eller
 - b) at der er truffet effektive foranstaltninger over for det pågældende IUU-fiskeri, herunder bl.a. retsforfølgelse og idømmelse af tilstrækkeligt hårde sanktioner.
2. Ejeren af eller i givet fald den driftsansvarlige for et fartøj, der står på EF-listen over IUU-fartøjer, kan sende en anmodning til Kommissionen om, at den tager et sådant fartøjs status op til revision, hvis flagstaten ikke træffer foranstaltninger efter stk. 1. For at Kommissionen kan overveje at fjerne fartøjet fra listen, skal følgende betingelser først være opfyldt:
 - a) der skal være gået mindst to år, siden fartøjet blev opført på listen, og i den periode har Kommissionen for det pågældende fartøjs vedkommende ingen nye meldinger fået om påstået IUU-fiskeri, jf. artikel 24
 - b) ejeren indsender oplysninger om fartøjets nuværende aktiviteter, der godtgør, at fartøjets virksomhed er i fuld overensstemmelse med de love, administrative bestemmelser og/eller bevarelsesforanstaltninger, der gælder for alt fiskeri, som fartøjet udøver.
 - c) det er over for Kommissionen godtgjort, at det pågældende fartøj, dets ejer eller dets driftsansvarlige hverken direkte eller indirekte har nogen forbindelse med andre fartøjer eller driftsansvarlige, for hvilke det formodes eller bekræftes, at de har udøvet IUU-fiskeri.

Artikel 28 - Indhold, offentliggørelse og ajourføring af EF-listen over IUU-fartøjer

1. EF-listen over IUU-fartøjer skal indeholde følgende oplysninger om hvert fartøj:
 - a) navn og eventuelle tidligere navne
 - b) flag og eventuelle tidligere flag
 - c) ejer og eventuelle tidligere ejere, herunder egentlige ejere
 - d) den driftsansvarlige og eventuelle tidligere driftsansvarlige
 - e) kaldesignal og eventuelle tidligere kaldesignaler

- f) eventuelt Lloyds/IMO-nummer
 - g) eventuelle fotos
 - h) dato, hvor fartøjet første gang blev opført på listen over IUU-fartøjer
 - i) resumé af de aktiviteter, der ligger til grund for, at fartøjet er opført på listen, og henvisninger til al relevant dokumentation, der indeholder oplysninger om og beviser sådanne aktiviteter.
2. Kommissionen træffer alle nødvendige foranstaltninger til bekendtgørelse af EF-listen over IUU-fartøjer, herunder offentliggørelse af listen på webstedet for Generaldirektoratet for Fiskeri.
 3. Listen ajourføres regelmæssigt, og der indføres en mekanisme, der automatisk sørger for at holde medlemsstater, regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og civilsamfundet underrettet om ajourføringer, hvis de anmoder om det. Endvidere sender Kommissionen listen til De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation og til de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer for at fremme samarbejdet mellem Det Europæiske Fællesskab og disse organisationer om at forbygge, afværge og standse IUU-fiskeri.

Artikel 29 - Regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister over IUU-fartøjer

1. Foruden de fartøjer, der er omhandlet i artikel 26, opføres også fartøjer, der står på regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister over IUU-fartøjer, automatisk på EF-listen over IUU-fartøjer. Fjernelse af sådanne fartøjer fra EF-listen over IUU-fartøjer afhænger af, hvilke beslutninger den relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisation træffer herom.
2. Kommissionen meddeler hvert år straks efter, at den har modtaget listerne fra regionale fiskeriforvaltningsorganisationer over fartøjer, for hvilke det formodes eller bekræftes, at de har udøvet IUU-fiskeri, sådanne lister til medlemsstaterne.
3. Kommissionen meddeler straks eventuelle tilføjelser til, fjernelser fra og/eller ændringer af listerne omhandlet i stk. 2 til medlemsstaterne. Artikel 36 gælder for fartøjer, der er opført på de således ændrede lister fra regionale fiskeriforvaltningsorganisationer over IUU-fartøjer, fra det tidspunkt, hvor de ændrede lister meddeles medlemsstaterne.

Kapitel VI

Ikke-samarbejdende stater

Artikel 30 - Identifikation af ikke-samarbejdende tredjelande

1. Kommissionen identificerer efter proceduren i artikel 52 de tredjeland, som den betragter som ikke-samarbejdende stater hvad angår bekæmpelse af IUU-fiskeri.
2. Identifikationen baseres på undersøgelse af alle oplysninger indhentet efter kapitel II, III, IV, V, VIII, X og XII eller i givet fald alle andre relevante oplysninger såsom fangstdata, handelsoplysninger fra nationale statistikker og andre pålidelige kilder, fartøjsregistre og -databaser, regionale fiskeriforvaltningsorganisationers programmer for fangstdokumentation eller statistisk materiale og regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister over IUU-fartøjer samt alle andre oplysninger indhentet i havne og på fangstpladser.
3. En stat kan identificeres som en ikke-samarbejdende stat, hvis den ikke opfylder de forpligtelser, den som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat har til at træffe foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri.
4. Ved anvendelsen af stk. 3 baserer Kommissionen sig primært på en undersøgelse af de foranstaltninger, som der pågældende stat har truffet i forbindelse med:
 - a) gentagne tilfælde af behørigt dokumenteret IUU-fiskeri udøvet eller støttet af fartøjer, der fører dens flag, eller af dens statsborgere, eller af fartøjer, der fisker i dens farvande eller benytter dens havne, eller
 - b) adgang for fiskevarer, der stammer fra IUU-fiskeri, til dens marked.
5. Kommissionen tager i denne forbindelse følgende i betragtning:
 - a) om den pågældende stat effektivt samarbejder med Fællesskabet ved at reagere på anmodninger fra Kommissionen om at undersøge og give feedback og følge op på IUU-fiskeri og dertil knyttede aktiviteter
 - b) om den pågældende stat har truffet effektive håndhævelsesforanstaltninger over for de aktører, der er ansvarlige for IUU-fiskeri, og især om der er idømt tilstrækkeligt hårde sanktioner, så overtræderne mister den økonomiske gevinst fra sådant fiskeri
 - c) det pågældende IUU-fiskeris baggrund, art, omstændigheder, omfang og grovhed
 - d) for udviklingslande, de kompetente myndigheders nuværende kapacitet.

6. Følgende tages ligeledes i betragtning:
- a) de pågældende staters ratifikation eller tiltrædelse af internationale fiskeriinstrumenter, især De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982, De Forenede Nationers aftale af 1995 om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskearter og FAO-aftalen af 1993 om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav
 - b) den pågældende stats status som part eller ikke-samarbejdende part i regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, eller en sådan stats tilsagn om at anvende de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som sådanne organisationer har vedtaget
 - c) enhver handling eller undladelse fra den pågældende stats side, der kan have gjort de gældende love, administrative bestemmelser eller internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger mindre effektive.
7. Der tages ved anvendelsen af denne artikel i givet fald behørigt hensyn til specifikke begrænsninger i udviklingslande, især hvad angår kontrol og overvågning af fiskeri.

Artikel 31 - Foranstaltninger over for stater, der er identificeret som ikke-samarbejdende tredjelande

1. Stater, der efter kriterierne i artikel 30 kan identificeres som ikke-samarbejdende stater, underrettes umiddelbart herom via en meddelelse, der også omfatter følgende:
 - a) årsagen eller årsagerne til, at den pågældende stat er blevet identificeret som en ikke-samarbejdende stat, inkl. alt foreliggende bevismateriale
 - b) den pågældende stats mulighed for at reagere skriftligt på beslutningen om, at staten er blevet identificeret som en ikke-samarbejdende stat, og for at fremsende andre relevante oplysninger, herunder materiale, der modbeviser en sådan status, eller en eventuel handlingsplan for forbedringer og oplysning om, hvilke foranstaltninger der er truffet til afhjælpning af situationen
 - c) konsekvenserne af, at den pågældende stat er identificeret som ikke-samarbejdende stat, jf. artikel 37.
2. Kommissionens meddelelse som omhandlet i stk. 1 skal også indeholde en anmodning om, at den pågældende stat træffer de fornødne foranstaltninger til at standse det pågældende IUU-fiskeri, forebygger sådant fiskeri i fremtiden og afhjælper enhver handling eller undladelse som omhandlet i artikel 30, stk. 6, litra c).
3. Kommissionen sender meddelelsen og anmodningen til den pågældende stat via flere kommunikationsmidler. Kommissionen tilstræber at få bekræftet af en sådan stat, at den har modtaget meddelelsen.

Artikel 32 - Opstilling af en liste over ikke-samarbejdende stater

1. På baggrund af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 31, opstiller Kommissionen efter proceduren i artikel 52 en liste over ikke-samarbejdende stater.
2. Kommissionen underretter umiddelbart den pågældende stat om, at den er blevet identificeret som ikke-samarbejdende stat, og om, at foranstaltningerne i artikel 37 vil blive anvendt, idet den samtidig anmoder staten om at afhjælpe den nuværende situation og meddele, hvilke foranstaltninger den har truffet til at sikre, at dens fartøjer overholder bevarelses- og forvaltningsforanstaltningerne.
3. Kommissionen underretter også umiddelbart medlemsstaterne om dens beslutning og anmoder dem om at sørge for, at foranstaltningerne i artikel 37 straks gennemføres. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle foranstaltninger, de har truffet på grund af anmodningen.

Artikel 33 - Fjernelse fra listen over ikke-samarbejdende stater

1. Kommissionen fjerner efter proceduren i artikel 52 en stat fra listen over ikke-samarbejdende stater, hvis den pågældende stat godtgør, at den situation, der berettigede, at staten blev opført på listen, er afhjulpet. I en beslutning om fjernelse fra listen tages der også hensyn til, om de pågældende stater, der er identificeret som ikke-samarbejdende stater, har truffet konkrete foranstaltninger til varig forbedring af situationen.
2. Efter en beslutning i henhold til stk. 1 underretter Kommissionen umiddelbart medlemsstaterne om, at foranstaltningerne i artikel 37 er blevet ophævet for den pågældende stat.

Artikel 34 - Bekendtgørelse af listen over ikke-samarbejdende stater

Kommissionen træffes alle foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at listen over ikke-samarbejdende stater bekendtgøres på en måde, der er forenelig med gældende fortrolighedskrav, herunder offentliggørelse på webstedet for Generaldirektoratet for Fiskeri. Listen ajourføres regelmæssigt, og Kommissionen indfører en mekanisme, der automatisk sørger for at holde medlemsstater, regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og civilsamfundet underrettet om ajourføringer, hvis de anmoder om det. Endvidere sender Kommissionen listen over ikke-samarbejdende stater til De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation og til de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer for at fremme samarbejdet mellem Det Europæiske Fællesskab og disse organisationer om at forbygge, afværge og standse IUU-fiskeri.

Artikel 35 - Hasteforanstaltninger

1. Hvis det kan godtgøres, at foranstaltninger truffet af en stat underminerer en regional fiskeriforvaltningsorganisationes bevarelses- og forvaltningsbestræbelser, kan Kommissionen træffe hasteforanstaltninger, der højst må anvendes i seks måneder. Kommissionen kan træffe en ny beslutning om at forlænge hasteforanstaltningerne med højst 6 måneder.

2. Hasteforanstaltningerne kan bl.a. indebære:
 - a) at fartøjer, der fører den pågældende stats flag, nægtes adgang til medlemsstaters havne, undtagen i tilfælde af force majeure
 - b) at fartøjer, der fører en medlemsstats flag, ikke må deltage i fællesfiskeri med fartøjer, der fører den pågældende stats flag
 - c) at fartøjer, der fører en medlemsstats flag, ikke må fiske i farvande henhørende under den pågældende stats jurisdiktion
 - d) at der ikke må leveres levende fisk til akvakultur i farvande henhørende under den pågældende stats jurisdiktion
 - e) at levende fisk fanget af fartøjer, der fører den pågældende stats flag, ikke må anvendes til akvakultur i farvande henhørende under en medlemsstats jurisdiktion.
3. Hasteforanstaltningerne har øjeblikkelig virkning. De meddeles medlemsstaterne og den pågældende stat og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Kapitel VII

Foranstaltninger over for fartøjer og stater involveret i IUU-fiskeri

Artikel 36 - Foranstaltninger over for fartøjer, der er opført på EF-listen over IUU-fartøjer

Over for de fartøjer, der er omhandlet i artikel 26, træffes følgende foranstaltninger:

- a) flagmedlemsstater indsender ingen ansøgninger om fiskeritilladelser for IUU-fartøjer til Kommissionen
- b) nuværende fiskeritilladelser eller særlige fiskeritilladelser, som flagmedlemsstater har udstedt til IUU-fartøjer, trækkes tilbage
- c) IUU-fartøjer, der fører et tredjeland's flag, nægtes tilladelse til at fiske i EF-farvande og må ikke chartres
- d) fiskerifartøjer, der fører en medlemsstats flag, må på ingen måde bistå fartøjer, der er opført på listen over IUU-fartøjer, eller deltage i fiskeforarbejdning eller omladning eller fællesfiskeri med sådanne fartøjer

- e) IUU-fartøjer, der fører en medlemsstats flag, må kun anløbe deres hjemmehavne og må således ikke anløbe andre EF-havne, undtagen i tilfælde af force majeure. IUU-fartøjer, der fører et tredjeland's flag, må ikke anløbe havne i medlemsstaterne, undtagen i tilfælde af force majeure. Alternativt kan en medlemsstat tillade, at et IUU-fartøj anløber deres havne, forudsat at fangsterne om bord og eventuelle fiskeredskaber, der er forbudt efter de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer har vedtaget, konfiskeres. Medlemsstaterne konfiskerer også fangster og eventuelle fiskeredskaber, der er forbudt efter de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer har vedtaget, om bord på IUU-fartøjer, der har fået tilladelse til at anløbe medlemsstaternes havne på grund af force majeure eller en nødsituation
- f) IUU-fartøjer, der fører et tredjeland's flag, må ikke modtage forsyninger, brændstof eller andre tjenesteydelser i havn, undtagen i tilfælde af force majeure
- g) IUU-fartøjer, der fører et tredjeland's flag, må ikke skifte besætning, undtagen i det omfang, det er nødvendigt i tilfælde af force majeure
- h) medlemsstater nægter at lade IUU-fartøjer føre deres flag
- i) import af fiskevarer fanget af sådanne fartøjer er forbudt, og følgelig godkendes eller valideres fangsttester, der ledsager sådanne varer, ikke
- j) eksport og reeksport af fiskevarer fra IUU-fartøjer til forarbejdning er forbudt.

Artikel 37 - Foranstaltninger over for ikke-samarbejdende stater

Over for de stater, der er omhandlet i artikel 32, træffes følgende foranstaltninger:

- a) import til Fællesskabet af fiskevarer fanget af fartøjer, der fører sådanne staters flag, er forbudt, og følgelig godkendes fangsttester, der ledsager sådanne varer, ikke. Hvis en stat er blevet identificeret som en ikke-samarbejdende stat, jf. artikel 30, fordi den ikke har truffet passende foranstaltninger over for IUU-fiskeri, der berører en bestemt bestand eller art, kan importforbuddet begrænses til kun at gælde for denne bestand eller art
- b) det er forbudt for EF-aktører at købe et fiskerfartøj, der fører en sådan stats flag
- c) det er forbudt at omflage et fiskerfartøj, der fører en medlemsstats flag, til sådanne stater
- d) medlemsstaterne tillader ikke, at fiskerfartøjer, der fører deres flag, indgår charteraftaler med sådanne stater
- e) det er forbudt at eksportere fiskerfartøjer til sådanne stater
- f) der er forbud mod indgåelse af private handelsaftaler mellem statsborgere i en medlemsstat og sådanne stater med henblik på at give et fiskerfartøj, der fører den pågældende medlemsstats flag, mulighed for at udnytte fiskerimulighederne i sådanne stater

- g) fællesfiskeri mellem et fartøj, der fører en medlemsstats flag, og et fartøj, der fører en sådan stats flag, er forbudt
- h) medlemsstater underretter importører, omladere, opkøbere, udstyrsudbydere, banker og andre tjenesteudbydere om risiciene ved at gøre fiskeriforretninger med statsborgere fra sådanne stater
- i) Kommissionen foreslår, at alle bilaterale fiskeriaftaler eller fiskeripartnerskabsaftaler indgået med sådanne stater opsiges
- j) Kommissionen indleder ingen forhandlinger om indgåelse af bilaterale fiskeriaftaler eller fiskeripartnerskabsaftaler med sådanne stater.

Kapitel VIII

EF-statsborgere

Artikel 38 - EF-statsborgere, der udøver eller støtter IUU-fiskeri

1. Medlemsstaterne samarbejder med hinanden og tredjelande og træffer alle fornødne foranstaltninger efter den nationale lovgivning og EF-retten til:
 - a) at sikre, at statsborgere, der hører ind under deres jurisdiktion, ikke støtter eller udøver IUU-fiskeri, herunder forhyring på fartøjer omhandlet i artikel 26
 - b) at finde frem til de statsborgere, der er redere eller egentlige ejere af fartøjer involveret i IUU-fiskeri.
2. Uden at det tilsidesætter flagstatens overordnede ansvar, træffer medlemsstaterne efter deres gældende love og administrative bestemmelser passende foranstaltninger til:
 - a) at verificere, om fysiske eller juridiske personer under deres jurisdiktion udøver IUU-fiskeri
 - b) at tage passende skridt over for eventuelt konstateret IUU-fiskeri som omhandlet i litra a).
3. I hver medlemsstat udpeges en central myndighed, der er ansvarlig for at indsamle og verificere oplysninger om de aktiviteter, som statsborgere som omhandlet i denne artikel udøver, og for at rapportere til og samarbejde med Kommissionen.

Artikel 39 - Forebyggelse og sanktioner

1. Statsborgere i en medlemsstat giver deres kompetente myndigheder alle oplysninger om retlig, faktisk eller finansiell interesse i eller kontrol over fiskerifartøjer, der fører et tredjelands flag. Medlemsstaterne sørger for at idømme passende sanktioner efter deres nationale lovgivning, hvis statsborgerne ikke giver de pågældende oplysninger.

2. Statsborgere i en medlemsstat må ikke afhænde eller eksportere fartøjer til aktører, der er involveret i driften, forvaltningen eller ejerskabet af fartøjer omhandlet i artikel 26.
3. Importører, omladere, opkøbere, forbrugere, udstyrsudbydere, banker, forsikringsselskaber og andre tjenesteudbydere må ikke gøre forretninger med fartøjer omhandlet i artikel 26 eller handle med fisk eller fiskevarer, der stammer fra IUU-fiskeri.
4. Uden at det i øvrigt berører andre EF-bestemmelser for offentlige midler, må medlemsstaterne ikke yde offentlig støtte under nationale støtteordninger eller fra EF-fonde til aktører, der er involveret i driften, forvaltningen eller ejerskabet af fiskerfartøjer omhandlet i artikel 26.
5. Medlemsstaterne indhenter oplysninger om eventuelle aftaler mellem deres statsborgere og et tredjeland, der tillader omflagning af fiskerfartøjer, der fører deres flag, til et sådant tredjeland. De underretter Kommissionen derom ved at sende en liste over de pågældende fartøjer.

Kapitel IX

Umiddelbar håndhævelse, sanktioner og supplerende sanktioner

Artikel 40 - Anvendelsesområde

Dette kapitel gælder for:

- a) alvorlige overtrædelser begået i områder eller havfarvande henhørende under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion
- b) alvorlige overtrædelser begået af EF-fiskerfartøjer eller EF-statsborgere.

Artikel 41 - Alvorlige overtrædelser

I denne forordning forstås ved alvorlig overtrædelse:

- a) aktiviteter, der betragtes som IUU-fiskeri efter kriterierne i artikel 3
- b) forsætlig handel med fartøjer, der har udøvet IUU-fiskeri, jf. artikel 26
- c) international handel med fiskevarer, der stammer fra IUU-fiskeri
- d) import af fiskevarer til Fællesskabet i strid med denne forordning.

Artikel 42 - Umiddelbar håndhævelse

1. Hvis en fysisk eller juridisk person mistænkes for at have begået eller tages på fersk gerning i at begå en alvorlig overtrædelse, jf. artikel 41, indleder medlemsstaterne en tilbundsgående undersøgelse af overtrædelsen og træffer efter deres nationale lovgivning og, alt efter overtrædelsens grovhed foranstaltninger til umiddelbar håndhævelse såsom:
 - a) øjeblikkelig indstilling af fiskeriet
 - b) omdirigering af fartøjet til havn
 - c) omdirigering af transportmidlet til et andet sted med henblik på inspektion
 - d) krav om sikkerhedsstillelse
 - e) beslaglæggelse af ulovlige fiskeredskaber, fangster eller fiskevarer
 - f) midlertidig arrest af det pågældende fartøj eller transportmiddel
 - g) suspension af fiskeritilladelse.
2. Håndhævelsesforanstaltningerne skal være af en sådan art, at de forhindrer fortsat overtrædelse og giver de kompetente myndigheder mulighed for at afslutte undersøgelsen af den pågældende alvorlige overtrædelse.

Artikel 43 - Sanktioner i forbindelse med alvorlig overtrædelse

1. Medlemsstaterne skal sørge for, at fysiske personer, der er begået en alvorlig overtrædelse, eller juridiske personer, der kan holdes ansvarlige for en alvorlig overtrædelse, straffes med effektive, afbalancerede og afskrækkende sanktioner, der kan omfatte bøder på mindst 300 000 EUR for fysiske personer og mindst 500 000 EUR for juridiske personer.
2. Medlemsstaterne kan anvende en ordning, hvorefter bøden står i rimeligt forhold til den skade, der er forvoldt på fiskeressourcer eller havmiljø, til den økonomiske gevinst, der er opnået eller søgt opnået ved overtrædelsen, eller til en anden værdi, der afspejler den fysiske eller juridiske persons økonomiske situation, forudsat at der i en sådan ordning er fastsat maksimumsbøder på mindst 300 000 EUR for fysiske personer og mindst 500 000 EUR for juridiske personer.
3. De medlemsstater, som ikke har indført euroen, anvender omregningskursen mellem euroen og deres valuta som offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den [...].

Artikel 44 - Det samlede niveau for sanktioner og supplerende sanktioner

Det samlede niveau for sanktioner og supplerende sanktioner beregnes således, at det sikres, at de samlede sanktioner effektivt berøver de ansvarlige den økonomiske gevinst ved alvorlige overtrædelser. Med henblik herpå må der også tages hensyn til foranstaltninger truffet efter artikel 42.

Artikel 45 - Supplerende sanktioner

De sanktioner, der er fastsat i dette kapitel, kan ledsages af andre sanktioner eller foranstaltninger såsom:

- a) beslaglæggelse af det fartøj, der er involveret i overtrædelser
- b) midlertidig arrest af fartøj
- c) konfiskering af forbudt redskaber, fangster og varer
- d) suspension eller inddragelse af fisketilladelse
- e) nedsættelse eller fjernelse af fiskerirettigheder
- f) midlertidig eller permanent fjernelse af retten til at opnå nye fiskerirettigheder
- g) midlertidig eller permanent udelukkelse fra offentlig bistand eller støtte.

Artikel 46 - Juridiske personers ansvar

1. Medlemsstaterne sikrer, at juridiske personer kan drages til ansvar for de alvorlige overtrædelser, der er omhandlet i artikel 41, og som begås til deres fordel af en person, der beklæder en ledende stilling hos den juridiske person, og som handler enten individuelt eller som en del af den juridiske persons organisation, på grundlag af:
 - a) beføjelse til at repræsentere den juridiske person eller
 - b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne eller
 - c) beføjelse til at udøve intern kontrol.
2. Medlemsstaterne sikrer også, at en juridisk person kan drages til ansvar, når manglende tilsyn eller kontrol fra den i stk. 1 omhandlede persons side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 41, til fordel for den juridiske person.
3. Juridiske personers ansvar udelukker ikke retsforfølgning af fysiske personer, som begår, tilskynder til eller medvirker til de pågældende overtrædelser.

Kapitel X

Gennemførelse af visse regionale fiskeriforvaltningsorganisationers bestemmelser for observation af fartøjer

Artikel 47 - Observationer på havet

1. Bestemmelserne i dette kapitel gælder for fiskeri underlagt bestemmelserne for observation på havet vedtaget af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis (CCAMLR) og Kommissionen for Tunfisk i Det Indiske Ocean (IOTC). Dette kapitels anvendelsesområde revideres i 2012.
2. Hvis en medlemsstats fartøj, fly eller kompetent myndighed, der er ansvarlig for inspektion på havet, observerer et fiskerfartøj, der udøver aktiviteter, der kan betragtes som IUU-fiskeri, skal der straks optages rapport. Sådanne rapporter og resultaterne af medlemsstaternes undersøgelser af sådanne fiskerfartøjer betragtes som bevismateriale til brug for gennemførelse af de forskellige identifikations- og håndhævelsesmekanismer, der er fastsat ved denne forordning.
3. Føreren af et EF-fiskerfartøj, der observerer et fiskerfartøj, som udøver de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 2, dokumenterer en sådan observation med så mange oplysninger som muligt, herunder:
 - a) fiskerfartøjet navn og en beskrivelse af fartøjet
 - b) fiskerfartøjets kaldesignal
 - c) fartøjets registreringsnummer og eventuelle Lloyds/IMO-nummer
 - d) fiskerfartøjets flagstat
 - e) position (breddegrad og længdegrad) ved første identificering
 - f) dato/UTC-klokkeslæt ved første identificering
 - g) ét eller flere fotos af fiskerfartøjet til bekræftelse af observationen
 - h) eventuelle andre relevante oplysninger om det observerede fiskerfartøjs aktiviteter.
4. Observationsrapporter sendes umiddelbart til de kompetente myndigheder i det observerede fartøjs flagmedlemsstat, og disse myndigheder videresender dem straks til Kommissionen eller til det organ, som den har udpeget. Kommissionen eller det organ, som den har udpeget, underretter straks det observerede fiskerfartøjs flagstat. Kommissionen eller et organ, som den har udpeget, sender derefter observationsrapporten til alle medlemsstater og i givet fald til eksekutivsekretæren for de relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisationer med henblik på

yderligere skridt i overensstemmelse med foranstaltningerne vedtaget af sådanne organisationer.

5. En medlemsstat, der modtager en observationsrapport om de aktiviteter, som et fiskerfartøj, der fører dets flag, har udøvet, fra den kompetente myndighed i en kontraherende part i en regional fiskeriforvaltningsorganisation, formidler straks rapporten og alle relevante oplysninger til Kommissionen eller til det organ, som den har udpeget, der så i givet fald formidler disse oplysninger til eksekutivsekretæren for den relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisation med henblik på yderligere skridt i overensstemmelse med foranstaltningerne vedtaget af denne organisation.
6. Denne artikel anvendes, jf. dog eventuelle skærpede bestemmelser vedtaget af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, som Fællesskabet er kontraherende part eller samarbejdende ikke-kontraherende part i.

Artikel 48 - Fremsendelse af oplysninger om observerede fiskerfartøjer

1. Medlemsstater, der kommer i besiddelse af veldokumenterede oplysninger om observation af fiskerfartøjer, sender umiddelbart sådanne oplysninger til Kommissionen eller til det organ, som den har udpeget.
2. Kommissionen eller det organ, som den har udpeget, undersøger også veldokumenterede oplysninger om observation af fartøjer fra de enkelte borgere, fra organisationer i civilsamfundet, herunder miljøorganisationer, samt fra repræsentanter for fiskerierhvervet og repræsentanter for handelen med fisk.

Artikel 49 - Undersøgelse af observerede fiskerfartøjer

1. Medlemsstaterne foretager straks en tilbundsående undersøgelse af de aktiviteter, som fartøjer, der fører deres flag, og som er blevet observeret efter artikel 47, har udøvet.
2. Medlemsstaterne giver hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest to måneder efter meddelelse af observationsrapporten, jf. artikel 47, stk. 4, Kommissionen eller det organ, som den har udpeget, nærmere oplysninger om eventuelle foranstaltninger, som de har truffet eller agter at træffe over for de observerede fartøjer, som fører deres flag. Kommissionen eller det organ, som den har udpeget, skal med passende regelmæssige mellemrum have tilsendt rapporter om, hvordan undersøgelserne af de observerede fiskerfartøjs aktiviteter skrider frem. Kommissionen eller det organ, som den har udpeget, skal have tilsendt en endelig rapport om resultaterne, når undersøgelserne er afsluttet.
3. Andre medlemsstater end den involverede flagmedlemsstat kontrollerer, om de rapporterede observerede fartøjer har udøvet aktiviteter i farvandene henhørende under deres jurisdiktion, eller om de varer, der stammer fra de pågældende fartøjer, er blevet landet på eller importeret til deres område, og undersøger, om de tidligere har overholdt relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger. Medlemsstaterne underretter umiddelbart Kommissionen eller det organ, som den har udpeget, og den berørte flagmedlemsstat om resultaterne af deres verifikationer og undersøgelser.

4. Kommissionen eller det organ, som den har udpeget, meddeler de modtagne oplysninger, jf. stk. 2 og 3, til alle medlemsstater.
5. Denne artikel anvendes, jf. dog bestemmelserne i kapitel V i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og bestemmelserne vedtaget af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, som Fællesskabet er kontraherende part eller samarbejdende ikke-kontraherende part i.

Kapitel XI

Samarbejde mellem medlemsstaterne, med tredjelande og med Kommissionen og informationssystemet for IUU-fiskeri

Artikel 50

1. De forvaltningsmyndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af denne forordning i medlemsstaterne, skal samarbejde med hinanden og med forvaltningsmyndigheder i tredjelande og Kommissionen for at sikre, at denne forordning overholdes.
2. Med henblik herpå skal der oprettes en ordning for gensidig bistand, der kommer til at omfatte et automatisk informationssystem, "informationssystemet for IUU-fiskeri", som skal bistå de kompetente myndigheder med at forebygge, undersøge og forfølge IUU-fiskeri.
3. Gennemførelsesbestemmelser til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 52.

Kapitel XII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 51 - Gennemførelse

Nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning vedtages efter proceduren i artikel 52.

Artikel 52 – Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af den komité, der er nedsat ved artikel 30 i forordning (EF) nr. 2371/2002.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.
3. Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.
4. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 53 - Rapporteringsforpligtelser

1. Medlemsstaterne sender hvert år senest den 30. april Kommissionen en rapport om anvendelsen af denne forordning i det foregående kalenderår.
2. På grundlag af medlemsstaternes rapporter og Kommissionens egne iagttagelser udarbejder Kommissionen hvert tredje år en rapport, der forelægges for Rådet og Europa-Parlamentet.
3. Kommissionen evaluerer denne forordnings indvirkning på IUU-fiskeri fem år efter forordningens ikrafttræden.

Artikel 54 - Ophævelse

Artikel 28b, stk. 2, artikel 28e, artikel 28 f og artikel 28g i Rådets forordning (EF) nr. 2847/93, Rådets forordning (EF) nr. 1093/94, Rådets forordning (EF) nr. 1447/1999, artikel 8, 19a, 19b, 19c, 21, 21b og 21c i Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001 og artikel 26a, 28, 29, 30 og 31 i Rådets forordning (EF) nr. 601/2004 ophæves.

Henvisninger til de ophævede forordninger betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 55 - Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Kapitel III anvendes fra et år efter denne forordnings ikrafttræden.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

BILAG I - EF-fangstattest

EF-FANGSTATTEST							
Dokumentnummer							
PRODUKTION							
1. Valideringsmyndighed							
Navn		Adresse			Tlf. Fax		
2. Fiskerfartøjets navn		Flag - Hjemstedshavn og registreringsnummer			Kaldesignal		Evt. IMO/Lloyd-nummer
Fiskerilicensnummer - Licens gyldig indtil		Inmarsatnummer, faxnummer, telefonnummer og evt. e-mailadresse					
3. Varebeskrivelse			Tilladt forarbejdning			4. Henvisninger til gældende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger	
Art	Varekode	Fangst-område(r) og -datoer	Anslået levende vægt (kg)	Anslået landingsvægt (kg)	Bekræftet landingsvægt (kg)		
5. Erklæring fra fiskerfartøjets fører: Jeg bekræfter, at ovennævnte oplysninger er fuldstændige, sande og korrekte, og at fangsten er taget på en måde, der er forenelig med gældende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.							
Navn - Underskrift - Stempel:							
6. Erklæring om omladning på havet				Underskrift og dato	Omladning Dato/område/position	Anslået vægt (kg)	
Fiskerfartøjets fører							
Navn							
Jeg bekræfter, at ovenstående oplysninger er fuldstændige, sande og korrekte.							
Føreren af det modtagende fartøj		Underskrift	Fartøjets navn	Kaldesignal	Evt. IMO/Lloyd-nummer		
Navn							
Jeg bekræfter, at ovenstående oplysninger er fuldstændige, sande og korrekte.							
7. Tilladelse til omladning i et havneområde:							
Navn		Myndighed	Underskrift			Stempel	
Jeg bekræfter, at ovenstående oplysninger er fuldstændige, sande og korrekte.							
Navn	Myndighed	Underskrift	Adresse	Tlf.	Landingshavn	Landingsdato	Stempel
8. TRANSPORT: Eksportland Havn/lufthavn/andet afgangsted			7. Erklæring fra eksportøren: Jeg bekræfter, at ovenstående oplysninger er fuldstændige, sande og korrekte.				
Fartøjets navn og flag			Containernummer eller -numre: vedlagt liste	Navn	Adresse	Underskrift	
Rutenummer og luftfragtbrevsnummer							
Lastbils nationalitet og indregistreringsnummer							
Jernbanefragtbrevsnummer							
Andet transportdokument:							
9. Flagstatsmyndighedens validering: Jeg bekræfter, at ovenstående oplysninger er fuldstændige, sande og korrekte.		Navn/titel	Underskrift	Dato	Stempel		
10. Erklæring fra importøren:			Jeg bekræfter, at ovenstående oplysninger er fuldstændige, sande og korrekte.				
Modtagerens/importørens navn		Adresse	By	Dato	Underskrift	Vare (KN-kode)	
Attest, der bekræfter, at partiet ikke har undergået nogen behandling		Henvisninger					

11. Importkontrol				
Myndighed	Sted	Import godkendt*	Import suspenderet*	Verifikationsanmodning - Dato
Evt. toldangivelse	Nummer		Dato	Sted

* Det gældende afkrydses.

BILAG II - EF-reeksportlicens

EF-reeksportlicens

EF-REEKSPORTLICENS						
Licensnummer		Dato			Medlemsstat	
1. Beskrivelse af den reeksporterede vare:			Beskrivelse af den importerede vare:			
Art	Vare (KN-kode)	Eksporert nettovægt (kg)	Art	Vare (KN-kode)	Importeret nettovægt (kg)	Fangsttest-nummer og -dato
2. Reeksportlicens. Jeg bekræfter, at ovenstående oplysninger er fuldstændige, sande og korrekte, og at ovennævnte vare er fremstillet af varer, der er importeret i henhold til vedlagte fangsttest.						
Navn	Adresse	Underskrift	Dato			
3. Myndighed						
Navn/titel		Underskrift	Dato		Stempel	
4. Reeksportkontrol						
Sted:						
Reeksport godkendt*	Reeksport suspenderet*	Verifikationsanmodning - Dato*			Reeksportlicensnummer og -dato	

BILAG III - Flagstatsmeddelelser og revisions- og samarbejdsaftaler

1. Flagstatsmeddelelsers indhold, jf. artikel 19

Kommissionen anmoder flagstater om at oplyse navne, adresser og officielle stempler for så vidt angår de offentlige myndigheder på deres område, som er bemyndiget til:

- at registrere fartøjer, der fører deres flag
- at udstede fiskerilicenser til deres fartøjer og til at suspendere og tilbagekalde sådanne licenser
- at fremsende modeller af deres fangstattest som vist i bilag I
- at bekræfte rigtigheden af oplysningerne i fangstattesterne, jf. artikel 13, og validere sådanne attester
- at gennemføre, kontrollere og håndhæve de love, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som deres fartøjer skal overholde
- at verificere sådanne fangstattester for at bistå de kompetente myndigheder i medlemsstaterne gennem administrativt samarbejde, jf. artikel 19, stk. 2

at ajourføre sådanne meddelelser.

2. Fangstdokumentationsordninger vedtaget af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer

- Hvis en fangstdokumentationsordning vedtaget af en regional fiskeriforvaltningsorganisation med henblik på anvendelsen af denne forordning er godkendt som fangstattesteringsordning, anses flagstaternes meddelelser i henhold til sådanne fangstdokumentationsordninger for at være givet efter bestemmelserne i dette bilags punkt 1, og bestemmelserne i dette bilag bør anses for at finde tilsvarende anvendelse.

3. Samarbejdsaftaler med flagstater, jf. artikel 19

Kommissionen har ret til at indlede forhandlinger med flagstaterne omhandlet i artikel 19 med henblik på at indgå aftaler om gennemførelse af fangstattesteringsbestemmelserne i denne forordning.

Ved sådanne aftaler skal følgende principper overholdes:

- De skal indføre samarbejdsmechanismer, der sikrer, at fiskevarer, der importeres til Det Europæiske Fællesskab, stammer fra fangster taget i overensstemmelse med gældende love, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.
- De skal gøre det lettere for flagstaterne at opfylde formaliteterne i forbindelse med fiskerfartøjers adgang til havne, import af fiskevarer og verifikationskravene for fangstattester, jf. kapitel II og III.

- De skal fastsætte, at Kommissionen eller et organ, som den har udpeget, foretager revision på stedet for at verificere, at aftalerne gennemføres korrekt.
- De skal fastsætte, at der skal skabes en ramme for informationsudveksling mellem de to parter til støtte for aftalens gennemførelse.